

ഒരു നല്ല വിദ്യാർത്ഥിനോട്

ഒരു നല്ല വീട്ടമ്മയാവാൻ നോക്കൂ

സി. പി. സുഭദ്ര

പ്രസാധകർ:

കറൻറ് ബുക്സ്, തൃശൂർ.

വില: 1 ക.

ORU NALLA VEETTAMMAYAVAN NOKKOO

First Impression 1959

Second Impression January 1967

Copies 1000

Price Re. 1/-

by

C. P. SUBHADRA

Cover & Blocks: Sankar Blocks

Cover Printing: Guruvilasam Press

Right Reserved

Printed at: Model Printery, Trichur-4.

Publishers: Current Books, Trichur.

1

ഒരു നല്ല വീട്ടമ്മയാവാൻ നോക്കൂ!

പ്രിയപ്പെട്ട രമേ,

വെറുതെ ഇരുന്നിരുന്നു മുഷിഞ്ഞു. അപ്പോഴാണ് നിന്റെ പരാതികൾ നിറഞ്ഞ കത്തു കിട്ടുന്നത്. കുടുംബഭാരംകൊണ്ട് നീ വലഞ്ഞുപോലും! ഒരു നിമിഷവും വിശ്രമമില്ലാത്ത ജോലി എന്ന് നീ അതിനെക്കുറിച്ച് പരാതിപ്പെടുന്നു. ഒരു ഗൃഹനായി കയുടെ മാനുഷസ്ഥാനം നിന്നിൽ ഇത്രയധികം വെറുപ്പുള്ളവയെന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ്! അല്ലെങ്കിൽ, അങ്ങിനെ പരാതിപ്പെടുന്ന വീട്ടമ്മമാർ ഒന്നും രണ്ടുമല്ലല്ലോ എന്റെ ചുറ്റുമുള്ളത്?

ഇവരെല്ലാം വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നവരാണ്. സ്വന്തം പ്രവൃത്തിയുടെ ഗൗരവവും മഹത്വവും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവർ ഗൃഹനായികത്വം. അതിന്റെ പരമാർത്ഥതയിൽ ഒരു സ്നേഹസാധനമാണ്. അതിൽനിന്നും സ്വയം ആനന്ദമുറിക്കുകയാൽ കഴിയാത്ത വീട്ടമ്മമാർ അനുഭവവാർകൾ തന്നെ! കാര്യം പറഞ്ഞാൽ നീ ശുണിയെടുക്കുമോ? ഞാൻ പോടിക്കട്ടെ, ഇങ്ങിനെ പരാതിക്കാരിയായ, സ്വന്തം വേവലാതിയെക്കുറിച്ച് എപ്പോഴും പീഡപിരത്തുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വീട്ടമ്മയിൽനിന്ന് തൽക്കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് എന്ത് സൈദ്ധ്യമാണ് ലഭിക്കാവുന്നത്?

എന്താണീ വീട് എന്ന് പറയുന്നത്? അതെന്തിനുള്ളതാണ്? നീയതിനെക്കുറിച്ച് വല്ലതുമോന്തുനേക്കിയിട്ടുണ്ടോ? വിഷമതകൾ നിറഞ്ഞ ജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യനുള്ള ഒരോ ഒരഭയകേന്ദ്രം

മാണ് വീട്. പരിശ്രാന്തനായ മനുഷ്യന് വിശ്രമവും, ശാന്തിയുണ്ടാകുന്ന സുഖാഗാരമാണത്. ഏതാണ്ട് ഇതേ ആശയങ്ങൾ കാർലൈൽ തന്റെ ഒരു കവിതയിൽ ഇങ്ങിനെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

“ഹാ! വീട്! അത് ശാന്തിയുടെ വാസസ്ഥലമാണ് കീർത്തിയുടേയും പ്രശംസയുടേയും വിഷയമാണ്.”

“അവിടെയാണ് മനുഷ്യന് ഉൾപ്പടെ അവിച്ഛിന്നവുമായ ശാന്തി ലഭിക്കുന്നത്?”

“ഈ ഖനിയിൽനിന്ന് മനുഷ്യൻ സ്നേഹത്തിന്റേതായ പരിശുദ്ധ സ്വർണ്ണം കുഴിച്ചെടുക്കുന്നു.”

“ഈ അഗ്നിയിൽ അവൻ തന്റെ വെറുക്കലിച്ച് ഹൃദയത്തെ ചൂട് പിടിപ്പിക്കുന്നു.”

“ഇവിടെവെച്ചാണ് പ്രേമത്തിന്റെ വിരലുകൾ സമുദായ വീണയെ മീട്ടുന്നത്.”

“ഇവിടെനിന്നാണ് മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ എല്ലാ മധുരസാരങ്ങളും പുറപ്പെടുന്നത്.”

അപ്പോൾ, “വീട്” എന്ന പദം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അർത്ഥം എത്രയോ വിപുലമാണ്. ഇപ്പോൾ നീ ആലോചിച്ചു നോക്കൂ, നമ്മുടെ എത്രയോ കുടുംബങ്ങൾ വീടുകളിലല്ലാതെ വെറും കെട്ടിടങ്ങളിൽ കുഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരായില്ലേ? എന്നു പറഞ്ഞാൽ, അവർക്കവിടെ യഥാർത്ഥമായ സുഖവും ശാന്തിയും ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ? പക്ഷൽ മുഴുവൻ വേലയെടുത്ത് തളൻ ഒരു പുരുഷൻ സ്വന്തം വീട്ടിലേയ്ക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുവാൻ വളരെയധികം മടിയുള്ളവനായിക്കുന്നു. എങ്കിൽ എന്താവാനാകും കാരണം? ഭൂഖിതനായ ഒരു ഭർത്താവിന്റെ ഉത്തരമാണ്. “സ്നേഹപൂർവ്വം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ആത്മില്ലാത്തൊരു വീട്ടിലേക്കു എന്തിനാണ് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നത്?”

കുടുംബത്തെ സുഖാഗാരമാക്കിവെക്കുക എന്ന കർത്തവ്യം അതിന്റെ വീട്ടമ്മയുടേതാണ്. സ്വന്തം ഭരണവ്യവസ്ഥകൊണ്ടു മാത്രം അവർക്കിനെ സ്വസ്ഥമാക്കാനാകുമോ ആക്കിമാറാൻ കഴിയും. ഇഹ്യാനുസരണം അവർക്കിനെ ഏതുവഴിക്കും നിയന്ത്രിയ്ക്കാം സ്വന്തം കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ പുരുഷനും അവളോടൊപ്പം തികച്ചും സഹകരിച്ചേപറയൂ എന്ന പരമാർത്ഥം ഞാൻ മറക്കുന്നില്ല പക്ഷേ, ഞാനങ്ങോട്ടെത്തിനോക്കുന്നേയില്ല. നിന്റെ കർത്തവ്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക മാത്രമാണല്ലോ എന്റെ ഉദ്ദേശം. തന്റെ കാരോ കുടുംബാംഗത്തിനും സുഖവും സമാധാനവും നൽകുക എന്നതായിരിക്കണം കുടുംബിനിയുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം. ഗൃഹകാര്യങ്ങളിലുള്ള ആത്യന്തികശ്രദ്ധ, സ്വന്തം സുഖസൗകര്യങ്ങളുപേക്ഷിച്ചും ഭർത്താവിനേയും കുട്ടികളേയും സ്നേഹിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധത എന്നിവ ഈ ലക്ഷ്യം നിശ്ചിതമായ സാധിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അത്ര സുസാധ്യമാണോ? — എന്നുവാം നിന്റെ സംശയം. അല്ലതന്നെ! പക്ഷേ പരിചയിച്ചാൽ കഠിനയേറെ സുസാധ്യം തങ്ങൾക്കുതന്നെ ആനന്ദകരമായവയാണത്രെ. മറ്റുള്ളവരെ ആനന്ദപ്പെടുത്തുന്ന എന്നതിലും കവിഞ്ഞൊരാന്ദനീർവ്വതിയുണ്ടോ?

‘ഇതിൽത്തന്നെ ജീവിതം തുലക്കേണ്ടിവരുമെന്നു തോന്നുന്നു’ — നീ പരാതിപ്പെടുകയാണ്. അപ്പോൾ, അത്രക്കു നിഷ്ഠലവും നിസ്സാരവുമാണോ ഈ ഗൃഹനായികത്വം? അതു കേവലം ജീവിതം തുലയ്ക്കുവാനോ? പ്രത്യുത, നവംഗുവങ്ങളായ ജീവിതങ്ങൾക്കു ഊടും പാവുമിടലല്ലേ? ശരിക്കു നിറുവോറപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ഒരു ഗൃഹനായികയുടേതിനോളം ഗൗരവാവഹമായ ജോലി വേറില്ലതന്നെ! അതെങ്ങിനെയാണല്ലോ? കുറേക്കൂടി കുടുംബവും അതിലെ കുറേക്കൂടി വ്യക്തിയും സമുദായത്തിന്റെ കുറേക്കൂടി അപ്രധാനാംഗങ്ങളാണത്രെ. ഇതിൽ നിനക്കും അഭിപ്രായവിത്യാസമില്ലല്ലോ! അപ്പോൾ, ഒരു കുടുംബത്തെ വാർത്തപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അതിലെ അംഗങ്ങളുടെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിൽ വ്യാപൃതയായൊരു ഗൃഹിണി മഹത്തായ സമുദായസേവനമാണനുഷ്ഠിക്കുന്ന

യ്ക്കും. അതും എത്രമാത്രം സരളവും, സ്വാഭാവികവുമായ നിസ്വാർത്ഥസേവനം? ഒരു ഗൃഹണിയിലൂടെ ഒമ്പതു ജോലിക്കാർ ഒപ്പം വേല ചെയ്യുന്നു. വെപ്പുകാരൻ, അലക്കുകാരൻ, തുന്നൽക്കാരൻ, തോട്ടി, അദ്ധ്യാപിക, നേർസ്, രാജാവ്, ഖജാൻജി, മന്ത്രി. ഈ ഒമ്പതു ജോലിയും വീഴ്ചതട്ടാതെ ഒപ്പം നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുകയെന്നതു അത്ര നിസ്സാര കാര്യമാണോ?

സ്വന്തം കുടുംബകര്യങ്ങളിൽ തല്പരനായൊരു ഗൃഹിണി 'വിമൻസ്ഫോറം കമ്പാനിയ'നായച്ച ഒരുക്കത്തോടുകൂടി ഞാൻ നിനക്കുള്ള ഈ എഴുത്തവസാനിപ്പിക്കട്ടെ! അവരെഴുതുകയാണ്:

“എന്റെ ഗൃഹത്തെ സുഖാഗാരമാക്കിവെക്കുക എന്ന ജോലി എനിക്കുറ്റവും സന്തോഷമുളവാക്കുന്നു. ഭർത്താവിനും ഇവിടെ എപ്പോഴും എല്ലാവിധത്തിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. വീട്ടിൽ നിലത്തല്ലം പൊടിയോ, കാലിലെ ചളിപ്പാടുകളോ പരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ കുപ്പുൻകളോ മേശവിരികളോ സ്വല്പം മുഷിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഞാനതിനും കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ നേരെ കയ്യാടാറില്ല. കസേര, കട്ടിൽ, മേശ എന്നിവ കൃത്യംബോധയോഗത്തിനുള്ളവയാണ്. അവയെ തികച്ചുവയോഗിക്കാൻ അവർക്കധികാരമുണ്ട്. അവയിൽ അഴക്കം പററിയാൽ വൃത്തിയാക്കേണ്ടതു എന്റെ ചുമതലയാണ്. എന്റെ തോട്ടത്തിലെ പച്ചക്കറു ആവശ്യമുള്ളവയ്ക്ക് ഇഷ്ടംപോലെ പഠിച്ചെടുക്കാം. പോഷകകരങ്ങളായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി വീടുവീടുകൊടുക്കുമ്പോൾ കാരോ വീട്ടുഗൃഹത്തിനോടും ഞാനതിന്റെ രുചിഭേദങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കും. കൊച്ചുകുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിലും, പുസ്തകങ്ങളും മാസികകളും വായിക്കാനായവയ്ക്ക് അവവരുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിലും ഞാനതീവതല്പരനാണ്. അവർക്കുവെല്ലാം ഇഷ്ടംപോലെ ഉപയോഗിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. പക്ഷേ, അവയൊന്നും നാശമാക്കാൻ ഞാനവരെ അനുവദിക്കാറില്ല. വീട്ടിൽ ആകെക്കിലും സുഖക്കേടായാൽ ഞാനവരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ശുശ്രൂഷി

കുറും. ആ ശുശ്രൂഷയിൽനിന്നുമുളവാകുന്ന ആനന്ദം തികച്ചുമാ
സ്വദിക്കുകയും ചെയ്യും. കടുത്ത ഉരുക്കുനിയമങ്ങളൊന്നും എന്റെ
ഭരണവ്യവസ്ഥയിലില്ല. തന്മൂലം വീടാണ് ലോകത്തിൽവെച്ചു
ഏറ്റവും വലിയ സുഖവാസകേന്ദ്രം എന്ന പരമാർത്ഥം എന്റെ
ഭാര്യ വീട്ടുഗത്തിനും അനുഭവമാണ്”.

2 അടുക്കളയിൽ!

പ്രിയപ്പെട്ട രമേ,

നിന്റെ വീട്ടിൽ എല്ലാവരും എട്ടുകാലി വിഷമാണെന്ന് നീ എഴുതിയിരുന്നല്ലോ! എന്തൊരു കഷ്ടകാലം അപ്പോഴു! ഇതെങ്ങിനെ വന്നു പിടിപ്പെട്ടു? ഭക്ഷണത്തിലൂടെയെങ്ങാനും അകത്തു പെട്ടതായിരിക്കുമോ? ഏതായാലും അടുക്കളവേലക്കു തുടങ്ങി അനാസ്ഥയായിരിക്കും മിക്കവാറും അതിന്നു കാരണമെന്നു ഞാറുമിടുന്നു. അടുക്കളവേലയിലുള്ള അശ്രദ്ധതലം ഇങ്ങിനെ എന്തെല്ലാം ഗുരുതരങ്ങളായ അനന്തമുണ്ടായ വന്നുപോരാനിടയുണ്ടെന്നോ!

ആരോഗ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമാണു അടുക്കള. തന്മൂലം അതെപ്പോഴും വൃത്തിയും വെടിപ്പുള്ളതാക്കി സൂക്ഷിക്കണം. ചുവരിലോ, അടുത്തോ മറ്റാലയോ എട്ടുകാലിവലയോ പറ്റിപ്പിടിച്ച് നില്ക്കാൻ ഒരിക്കലും അനുവദിക്കരുത്. നിലം സദാ അടിച്ചു തുടച്ചു വൃത്തിയുള്ളതാക്കി സൂക്ഷിക്കണം.

അടുക്കളയുടെ ശുചീകരണവിഷയത്തിൽ മിക്കവാറും നാം അനാസ്ഥരാണ്. വീട്ടിലെ മറ്റു വശങ്ങൾ മോടിപിടിപ്പിക്കുന്നതിൽ ജാഗ്രതകകളായ കുടുംബനികരപോലും ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിച്ചു കാണാറില്ല. ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും മറ്റും അങ്ങിങ്ങു ചിന്നിച്ചിതറി നിലം സദാ വൃത്തികേടായി കിടക്കുന്നതു കാണാം. തന്മൂലം ഈച്ച, നടുമ്പ് തുടങ്ങിയ അണുപ്രാണികൾ അവിടെനിന്നു വിട്ടുപോകാതിരിക്കുകയും, അവ

വന്നിരുന്നു. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ മലിനമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. മിക്ക സാംക്രമിക രോഗങ്ങളും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പരക്കുന്നത് നമ്മുടെ അനസ്ഥമൂലമാണെന്ന് വരുന്നത് എന്തൊരു കുറച്ചിലാണ്.

അടുക്കളമാത്രം വൃത്തിയാക്കിവെച്ചുകൊണ്ടായില്ല. അതിന്റെ ചുറ്റുപാടുകളെ സംബന്ധിച്ചും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധയിരുത്തണം അടുക്കളവശത്തുള്ള മുറമാണ് മിക്കവാറും വീടുകളിൽ വൃത്തി കേടുകളുടെ കലവറ. മലയാളികളുടെ 'വടക്ക് പുറത്തെ കുപ്പ' പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ! പാത്രം കഴുകിയവെള്ളവും വീട്ടിലെ മറുഴക്കമാലുകളും എല്ലാംകൂടി ചേന്ന് അവിടമാകെ താറുമാറായിരിക്കും പോരാത്തതിന് കറിയുക്കുന്നതുകൊണ്ടും അവശിഷ്ടങ്ങളും, എച്ചിലിലകളും, മറുവപ്പു ചവരകളും എല്ലാംകൂടി ചീഞ്ഞളിഞ്ഞ് ഒരു വല്ലാത്ത ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നതായിക്കാണാം. ആ ദുഷിച്ച വായുവിലൂടെ പലവിധത്തിലുള്ള വിഷബീജങ്ങൾ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളിൽ കടന്നു കൂടുന്നതിനും, തന്മൂലം വിവിധങ്ങളായ പകർച്ച വ്യാധികൾ പിടിപെടുന്നതിനും ഇടയാവുന്നു. അപ്പോൾ ഇത്രയും പറഞ്ഞു വെച്ചതെന്താണെന്നോ? അടുക്കളയും അതിന്റെ അയൽപ്രദേശങ്ങളും സദാ ശുചിയുള്ളതാക്കി വെയ്ക്കണമെന്ന്. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ടുമായില്ല. അടുക്കളയിൽ പെരുമാറുന്ന പാത്രങ്ങളും മറുസാമഗ്രികളും തെല്ലും അഴക്കു പുരളാതെ സൂക്ഷിക്കണം ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഒരിക്കലും തുറന്നു വെയ്ക്കരുത്. അടുപ്പത്തുവെച്ചു വേവിക്കുന്നതും മൂടിയുള്ള പാത്രങ്ങളിലാണത്തമം. അല്ലെങ്കിൽ വല്ലജന്തുക്കളും കാരന്തോമരോ പാടിവന്ന് അതിൽ വീണേക്കാറുണ്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളാക്കിയ പാത്രങ്ങൾ നിലത്തു വെയ്ക്കുന്നതും ആപല്ക്കരമാണ്. എന്തോ മറുപ്രാണികളോ അതിലരിച്ചുകൊണ്ട് എടുത്തു കൊണ്ടു, പാകംചെയ്തെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വെയ്ക്കാൻ പ്രത്യേകം അലമാരികളോ അഥവാ വല്ല ചുവർപ്പലകകളെങ്കിലോ

അടുക്കളയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. ഉഷ്ണമശ കളപടയാഗിക്കുന്നതും, വെറും പരിഷ്കാരമല്ല ഒരാവശ്യം കൂടി യാണെന്നു നമ്മുടെ വീട്ടമ്മമാർ കാക്കുന്നതു നന്നു്. ഭക്ഷണ കാര്യത്തിലുള്ള ചിലറ്റു നോട്ടക്കാരുകൾമൂലം എന്തെല്ലാം വമ്പിച്ച അപകടങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ നമുക്കു പിണയാറുണ്ടെന്നോ! ഈ ണിന്നിരിക്കുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ ഇലകളിലും, പ്ലെയിറുകളിലും വല്ല അണുപ്രാണികൾ അരിച്ചുകയറുന്നു ഭക്ഷ്യസാധനം കള യാനുള്ള മടികൊണ്ടോ അഥവാ പെട്ടെന്നു ഉഷ്ണിന്റെ രസക്കയ റു് പൊട്ടിക്കാൻ മനസ്സുപരാജയമായോ തല്ലാലോ അതിനെതട്ടി മാറ്റി നാം ഭക്ഷണം തുടരുന്നു അതുകൊണ്ടു മേലിൽ വന്നേ യ്ക്കാവുന്ന ഗുരുതരങ്ങളായ നാശനഷ്ടങ്ങളാലുപ്രാറി നാം ശ്രദ്ധിക്കാ റേയില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഇലകളിൽ ഉഷ്ണകുടിക്കുന്നവർ ശ്ര ഛിക്കേണ്ട മറ്റൊരു സംഗതിയുണ്ടു് അവർ ഇലയുടെ അക, ന ല്ലപോലെ തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കിയിരിക്കും. പക്ഷേ, ചിലപ്പോഴും അതിന്റെ പുറവശത്തെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കാറേയില്ല മിക്കവാറും ഇലകളുടെപ്പുറത്തു മാറാലയോ, ഉറാനിലികളോ പററിപിടിച്ചി റിയ്ക്കുന്നുണ്ടാകും. അകത്തു ചൂടുള്ള ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ വിളമ്പു ന്ബോൾ, ഇലകളുടെ പുറവശത്തിരിക്കുന്ന ജന്തുക്കളുടെ വിഷം ഭ ക്ഷണത്തിൽ കലരുന്നതിനിടയാവുന്നു. അങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള സൂക്ഷ്മക്കേടുകൊണ്ടായിരിക്കാം നിന്റെ കുടുംബ ത്തിന്നടുത്തു ഈ എട്ടുകാലിവിഷം പകൺ കിട്ടിയതു്.

അതുപോകട്ടെ; അടുക്കളയേയും അതിലുപയോഗിക്കപ്പെട്ട ന്ന സാമഗ്രികളേയുംപറ്റിയാണല്ലോ ഞാനിതുവരെ പറഞ്ഞു വെച്ചതു്. ഇതിലെല്ലാമുപരിയായി അടുക്കളയിൽ പെരുമാറുന്ന ആൾ സ്വന്തം ശരീരവും വസ്ത്രങ്ങളുംകൂടി വൃത്തിയാക്കിവെക്കേണ്ടതുണ്ടു്. പല പരിഷ്കൃത ഗൃഹങ്ങളിലേയും അടുക്കള വേലക്കാ റെ ഒരു നോക്കു കണ്ടാൽമതി, നമുക്കവിടെനിന്നു പച്ചവെള്ള മിറക്കാൻ തോന്നില്ല. സ്വന്തം അനുഭവംവെച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ

പറകയാണു ഞൻ. ഈയിടെ ഞാനൊരു വീട്ടിൽ വിരുന്നിനു പോയിരുന്നു. അവരുടെ അടുക്കളയും അതിലെ ഉപയോഗവസ്തുക്കളുമെല്ലാം പരിഷ്കൃതങ്ങളും വൃത്തിയുള്ളവയുമാണ്. ഭക്ഷ്യ പദാർത്ഥങ്ങളും വളരെയേറെ മെച്ചപ്പെട്ടവയാണ്. പക്ഷെ, അവ പാകംചെയ്ത ആളെ ഒന്നു കണ്ടപ്പോൾ എനിക്കിങ്ങിനെത്തന്നെ എഴുന്നോട് പോന്നാൽമതി എന്നു തോന്നിപ്പോയി.

അപ്പോൾ, പറഞ്ഞുവെച്ചതിന്റെ താല്പര്യം അടുക്കളയിൽ വേലയെടുക്കുന്നവരുടെ കാര്യത്തിൽപ്പോലും കുടുംബീനികൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയിരുത്തണമെന്നാണ്. വേലക്കാരെ വയ്ക്കുന്ന വടക്കു മാത്രമല്ല, അടുക്കളവേല സ്വയംചെയ്യുക പതിവുള്ള വീട്ടമ്മമാർക്കു കൂടി ബാധകമാണിത്. അടുക്കളയിൽ പോയാൽ കരി പുരളാനുള്ളതല്ലേ എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി, അതിലേക്കായി പ്രത്യേകം മുഷിഞ്ഞവസ്ത്രങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നപതിവ് പല ഗൃഹണികൾക്കുമുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ രണ്ടോ, നാലോ ദിവസം ഉപയോഗിച്ചു അവയിൽ ചിടിപ്പതിലേറെ അഴക്കം വിയപ്പും പുരണ്ടിരിക്കും. തമ്മൂലം അവയിലൂടെ പലവിധ വിഷബീജങ്ങളും ഭക്ഷണത്തിലേക്കു സംക്രമിക്കാനിടയുണ്ട്.

ഇക്കാര്യത്തിൽ പഴയ കേരളത്താവാടുകളിലെ ചിട്ട നമുക്കു നകരണീയമാവിലേ? നിത്യവും രാവിലെ കുളിച്ചു വസ്ത്രങ്ങൾ മാറിയേ നമ്മുടെ മുത്തശ്ശിമാർ അടുക്കളവേലയിൽ ഏർപ്പെട്ടുമായിരുന്നുള്ളു. കുളിക്കാതെ അടുക്കളയിൽ കടന്നുകൂടുന്നു എന്റെ മുത്തശ്ശിയ്ക്കു നിബ്ബന്ധമായിരുന്നു പക്ഷേ, നാം പുത്തൻ തല മുറക്കാക്കോ? കുളി കഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ അവർക്കടുക്കളയിൽ കടക്കാതെ വയ്! മേലാകെ പുക നാദം മുഖത്തെ പെരഡെല്ലാം പോകും നെററിയിലെ പൊട്ട് വിയപ്പിൽ മായും! വസ്ത്രങ്ങളിൽ കരിപുരളം! അമ്പമ്പോ!! പുറം മോടികളിലുള്ളൊരു ഭ്രമം! കൂട്ടത്തിൽ നാം തെല്ലാത്തരമായിക്കൂടി ആലോചിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ!!

കൂടെക്കൂടെ മുടി അഴിച്ചു കെട്ടുക, മൂക്കു ചീറ്റുക, വസ്ത്രതു ന്വുകൊണ്ടു വിയപ്പു തുടയ്ക്കുക—ഇങ്ങിനെ അടുക്കളവേലയിൽ ഏപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരിൽ സാധാരണ കാണാറുള്ളൊരില ധൂസഭാവ ണ്ടുണ്ട്. തന്മൂലം ഭക്ഷണസാധനങ്ങളിൽ മുടിയിഴകൾ കൊഴിയു ന്നതിന്നോ, നമ്മുടെ ദേഹത്തിലെ അഴുക്കുകൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ഭക്ഷണത്തിലേക്കു പകരുന്നതിന്നോ ഇടയാവുന്നു ഇതുകൂടാതെ കഴിഞ്ഞാൽ ശ്രദ്ധിക്കണം. മുടി നല്ലപോലെ ബന്ധിച്ചിട്ടുമാരി അടുക്കളയിൽ കടക്കുക. മൂക്കു ചീറ്റുവാൻ അകലെയെങ്ങാനും പോയി, അതു കഴിഞ്ഞാൽ കൈയും മുഖവും വൃത്തിയാക്കി കഴുകുക. വിയപ്പോ, കൈയ്യിലെ അഴുക്കുകളോ തുടക്കാൻ ഒരു കൈ മുണ്ടോ, തുടപ്പു ശീലയോ കരുതിയേയ്ക്കുക.

ഇങ്ങിനെ അടുക്കളക്കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട സംഗതികൾ ഒട്ടേറെയുണ്ട്. ഒരു കുടുംബത്തിന്റെയൊക്കെ ആരോഗ്യം നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതു തങ്ങളുടെ കൈയിലാണെന്നു അവരോർക്കുന്നതു നന്നു. കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു ഹിതകരവും പോഷകരവുമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ പാകംചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ട കടമ അവരുടേതാണ്. തീച്ചയായും ഒരു നല്ല അടുക്കളക്കാരിയാവാൻ കുറെയെല്ലാം ആരോഗ്യശാസ്ത്രവും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അപ്പോൾ ഞാനവസാനമായി ഒന്നുകൂടി കാർമ്മിപ്പിച്ചോട്ടെ, കുടുംബാരോഗ്യത്തിന്റെ കലവറ അടുക്കളയാണു എന്നു.

3

മലപ്പാൽ ധാരാളം!

പ്രിയപ്പെട്ട രമേ,

നിന്റെ കൊച്ചുമോൻ കുടിക്കാൻ പാൽ കമ്മിയാണെന്നെഴുതിക്കണ്ട. ഇപ്പോൾ എല്ലാ അമ്മമാർക്കും അങ്ങിനെയാണ്—പാൽ ധാരാളമുള്ള അമ്മമാർ നന്നെ ചുരുങ്ങും. അവർക്കിന്റെ ആവശ്യമൊട്ടുവേപ്പെടാറില്ലെന്നും തോന്നുന്നു. കുട്ടിക്കു മലപ്പാൽ കൊടുത്ത് വളർത്തുന്ന അമ്മമാർ എത്ര ചുരുക്കമാണെന്നോ! പ്രകൃതി നൽകിയ പാൽ കുട്ടിക്കു കൊടുക്കാതെ അങ്ങിനെതന്നെ വറ്റിച്ചുകളയുകയാണവർ പതിവ്. കുടിക്കു മല കൊടുക്കുന്നത് സൗന്ദര്യത്തിനു് ഹാനികരമാണെന്നോ, പരിച്ഛേദത്തിനു് കറവാണെന്നോ, എന്തെല്ലാമോ ധരിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട് ഇക്കൂട്ടർ. എന്നിട്ടും, പാൽ കമ്മിയാണെന്നു് വേവലാതിപ്പെടുകയും ചെയ്യും, വെറുതെ. നീ അക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട അമ്മയല്ലെന്നു് എനിക്കറിയാം. ഭൂരിപക്ഷത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു എന്നുമാത്രം.

അമ്മയുടെ പാൽ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ എന്തു വേണമെന്നു് നീ ആരാഞ്ഞിരിക്കുന്നു—കഷ്ടം! അതേപ്പറ്റി ഒന്നുമറിയാത്ത എന്നോടു് അല്ലെങ്കിൽ എന്നിൽനിന്നു് ഉത്തരം പ്രതീക്ഷിച്ചാവില്ലെന്നിയതു ചോദിച്ചിരിക്കുക. വെറും മാമൂലനസരിച്ചാവാം പക്ഷേ ഈയിടെ ഒരു ഹിന്ദിവാരികയിൽ അമ്മക്കു പാലുണ്ടാകുവാനുള്ള ചില ഉപായങ്ങൾ എഴുതിക്കണ്ട. അവയിൽ സ്വീകാര്യമായിത്തോ

നിയ ചിലത് ഞാനീ കത്തിൽ നിദ്ദേശിക്കാം. ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കൂ.

പാലുറവാനുള്ള പ്രഥമോപായം, കുട്ടിക്കു പാൽ കൊടുക്കുവാനുള്ള സമയം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിവെയ്ക്കുകയത്രേ പ്രായത്തിന്നു സരിച്ചു രണ്ടു മുതൽ നാലുവരെ മണിക്കൂറുകൾ ഇടവിട്ടിടവിട്ട് ഈ സമയം ക്രമപ്പെടുത്താം. രാത്രി പത്തുമണിക്കഴിഞ്ഞു കുട്ടിയ്ക്കു അമ്മയുടെ പാൽ കൊടുക്കുന്നത് നന്നല്ല കുട്ടിക്കു രാത്രി പാൽ കുടിച്ച ശീലമുണ്ടെങ്കിൽ പാൽ കൊടുക്കുന്ന സമയങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ദൈഹ്യം വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു ക്രമേണ അതു തീരെ നിറുത്തിയേക്കൂ. അമ്മക്കു പാൽ എത്രതന്നെ കുറവായാണെങ്കിലും ആ നിശ്ചിതസമയങ്ങളിൽ പാൽ കൊടുക്കുകതന്നെ വേണം. പുതുക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു നിശ്ചിതസമയത്തേക്കു താനേ പാലുറുന്നതായിക്കാണാം. പിന്നെയൊരു കാര്യം — പാൽ കുറവുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു കുട്ടിക്കു വേണ്ടുവോളം കൊടുക്കാതെ അടുത്ത പ്രാവശ്യത്തേക്കു കരുതിവെക്കുന്നതു വെറും വിഡ്ഢിത്തമാണ്. കുട്ടി കുടിച്ചതീർന്നാൽ അത്രയ്ക്കു പാൽ പ്രകൃതി വീണ്ടും അതിൽ നിറച്ചുകൊള്ളും. കുട്ടി മതിയാംവരെ കുടിച്ചശേഷവും പാൽ ബാക്കിയാവുകയാണെങ്കിൽ അതു നിന്നു വററാനനുവദിക്കാതെ കുറന്നു കളയേണ്ടതാണ്. പാൽ കൊടുക്കുമ്പോൾ രണ്ടു മുലയും സമാസമം കൊടുക്കണമെന്നതും നിബ്ബന്ധമാണ്.

ദിവസവും രണ്ടുനേരം പാലൊഴിഞ്ഞ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ശീതോഷ്ണജലങ്ങൾകൊണ്ടു മാർ മാറി മാറി കഴുകുന്നതു പാലുറവാനുള്ള മറ്റൊരുപായമാണ്. കഴുകേണ്ട രീതിയും പരയാം. രണ്ടു പാത്രങ്ങളിൽ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു വെയ്ക്കുക. ഒന്നിൽ ഇളച്ചുടുവെള്ളവും, മറേറതിൽ നല്ല തണുത്ത വെള്ളവും രണ്ടു പാത്രത്തിലും ഒരേരോ സ്പഞ്ചോ തുണിത്തുണ്ടോ ഇട്ടിരിക്കണം. ആദ്യം ചൂടുവെള്ളംകൊണ്ടും പിന്നീടു പച്ചവെള്ളംകൊണ്ടും മാർ മാറിമാറി

കഴകണം. ഉങ്ങിനെ കരഞ്ചു മിനിട്ടുനേരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക. ചെയ്യുന്നത് വളരെ ശീശ്രുതയിൽ വേണംതാനും അവസാനം പച്ചവെള്ളംകൊണ്ട് മാർ നല്ലപോലെ കഴുകി ഒരു വൃത്തിയുള്ള തുണികൊണ്ട് തുടക്കുക.

മുലപ്പാൽവൽനക്കു മറ്റൊരു ദിവ്യവൃഷ്ടിയാണ് സൂര്യപ്രകാശം. ദിവസവും ഒരു രണ്ടു മണിക്കൂർനേരം നേൽത് വെള്ളത്തുണിയുടെ സൂചിരങ്ങളിലൂടെ മാറിലും പിൻപുറത്തും സൂര്യപ്രകാശമേല്ക്കാനനുവദിക്കുക. ഈ സൂര്യസ്നാനം അമ്മയുടെ പാലിൽ വിററമിൻ സി യുടെ മാത്ര വലിപ്പിക്കാനുതകുന്നു.

അമ്മയുടെ രക്തത്തിന്റെ പരിണതരൂപമാണ് മുലപ്പാലെന്നു നിനക്കറിയാമല്ലോ! തന്മൂലം ആഹാരവിഹാരാദികൾ പാലിന്റെ ഏറ്റക്കുറവിനെ സാരമായി ബാധിക്കുന്നു. ആഹാരത്തിലധികഭാഗം ജലമായിരിക്കണം. ധാരാളം ശുദ്ധജലം കുടിക്കുന്നതും നന്നു്. ദിവസേന രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ ഉടനേയും, കുട്ടിക്കു പാൽ കൊടുക്കുന്ന സമയങ്ങളിലെല്ലാം പാൽ കൊടുക്കുന്നതിനു മുമ്പോ പിമ്പോ ആയും കാരോ ഗ്ലാസ് പച്ചവെള്ളം കുടിക്കേണ്ടതാണ്.

അമ്മയുടെ ആഹാരം സാത്വികവും ധാരാളം പോഷക പദാർത്ഥങ്ങൾ അടങ്ങിയതുമായിരിക്കണം. പാൽവൽനയ്ക്കു പശുവിൻപാൽ അത്യുത്തമമാണ്. അതു ദഹനശക്തി അനുവദിക്കുന്നതു കഴിക്കുന്നത് നന്നു് ഇലക്കറികൾ, പച്ചക്കറികൾ, പഴങ്ങൾ എന്നിവക്കു് ആഹാരത്തിൽ നല്ലൊരു സ്ഥാനം അനുവദിക്കണം. പരിശുദ്ധമായ പാലിനു ശരിയായ മലശോധന അത്യാവശ്യമാണ്. പഴങ്ങൾ, പച്ചക്കറികൾ, ജലമയമായ ആഹാരം എന്നിവ മലബന്ധത്തെത്തടയാനുതകുന്നു.

ഭക്ഷണവിഷയത്തിലെമ്പോലെത്തന്നെ വിശ്രമത്തിലും വ്യായാമത്തിലും ഒരമ്മ വേണ്ടുവോളം ശ്രദ്ധിക്കണം. സുഖനിദ്ര

യും വിശ്രമവും അമ്മക്കൊഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. പകൽ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞശേഷം കാൽ അല്പം ഉയർത്തിവെച്ച് വിശ്രമിക്കുന്നത് കൊള്ളാം. രാത്രി ദിവസേന പത്തു മണിക്കുമുമ്പായുറങ്ങണം. ഉറങ്ങുന്ന സമയത്ത് അസുഖകരങ്ങളായ ഏല്പാ വികാരവിചാരങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിനെ മുക്തമാക്കണം.

ലഘുവായ വ്യായാമവും അത്യാവശ്യമാണ്. ദിവസേന തുറന്ന കാരറിൽ അല്പനേരം ഉലാത്തുന്നതും രാവിലെ പച്ചവെള്ളത്തിൽ കുളിക്കുന്നതും നന്നാണ്.

കുട്ടിക്കിപ്പോൾ എന്ത് കൊടുക്കണം? അതുമിതും കൊടുക്കുന്നത് ആരോഗ്യത്തിന് ഹാനികരമാണ്. അമ്മയുടെ പാലാണ് പ്രകൃതി കുട്ടിക്കു കൊടുത്ത ആഹാരം. അമ്മയുടെ വലിച്ചെടുത്ത അതനുപേക്ഷണിയമാണതാനും. പ്രകൃതി അമ്മയിലുപിച്ച ഈ കർത്തവ്യം, കുഞ്ഞിന് പാലുട്ടുക എന്ന ഉൽകൃഷ്ടകൃത്യം കുട്ടിക്കു മാത്രമല്ല അമ്മക്കും ലാഭദായകമത്രേ. മറിച്ച്, കുഞ്ഞിന് നല്ലൊരു പാൽ അങ്ങിനെതന്നെ വറ്റിച്ചുകളയുന്നത് അമ്മയുടെ ആരോഗ്യത്തിന് ഹാനികരമാണ്. ഗർഭകാലത്ത് വികസിതമായ ഗർഭപാത്രം മുരുങ്ങാതിരിക്കുൻ അതൊരു പ്രധാന കാരണമാവുന്നു. തന്മൂലം ഗർഭപാത്രസംബന്ധമായ പല രോഗങ്ങളും പിടിപെടാം. പുറമെ, ദൂതഗതിയിലുള്ള ഗർഭധാരണത്തിനും അതിട നല്ലൂ. അതുകൊണ്ട് കുട്ടിക്കു പാൽ കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും പിശുക്കു കാണിക്കരുത്. അവിന് എന്റെ വാത്സല്യം നിറഞ്ഞ 'ഉമ്മ' കഥ!!

‘ഞാനും കൂടെ വരാം’

പ്രിയപ്പെട്ട രമേ,

സാധാരണ നിന്റെ കത്തുകൾ എന്നെ രസം പിടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. അവയിൽ എന്തെങ്കിലും ചിരിക്കാനുള്ള വക കാണാം. ഉത്തവണയാകട്ടെ, അതിലൊന്നുമില്ല—നിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതയുടെ വർത്തമാനങ്ങളൊഴികെ.

നീ എഴുതിയത് വാസ്തവമാണ്. വിവാഹശേഷം സ്രീ ഭർത്താവിൽനിന്നു പലതും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു—പുരുഷന്റെ ഗാർഹികോപകരണമെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് പലതും. പക്ഷേ, നീ ഒരുവശത്തുകൂടെ മാത്രം ചിന്തിച്ചുപോകുന്നു. സ്രീയെപ്പോലെ പുരുഷനുമില്ലേ ചില പ്രതീക്ഷകളും പ്രത്യാശകളുമെല്ലാം? അതേപ്പറ്റിയൊന്നും ഒക്കാത്തതെന്താണ്?

നിന്റെ ആ സ്നേഹിതയുടെ ചിത്രം എനിക്കിപ്പോൾ വ്യക്തമായി കാണാനുണ്ട്. ഭർത്താവൊരുമിച്ചു സിനിമക്കോ, സായാഹ്നസഞ്ചാരത്തിനോ, അല്ലെങ്കിൽ വിരുന്നസല്ലാരങ്ങൾക്കോ വല്ല പൊതുസമ്മേളനങ്ങൾക്കോ പോകുന്ന കൂട്ടുകാരികളെ നോക്കി നെടുവീപ്പിട്ടുനിൽക്കുന്ന ആ നില്പ്! കൂട്ടുകാരികൾ അവരുടെ ഭർത്താവിന്റെ ആഫീസ് കാര്യങ്ങളേയോ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങളേയോ, കലാചതുരിയേയോ, സാഹിത്യസേവനങ്ങളേ

യേപററി വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ ഒന്നും പായാനില്ലാതെ മെഴുനമവ
ലംബിച്ചിരിക്കുന്ന ആ ഇരിപ്പ്! നിന്റെ സ്നേഹിത ദയനീയ ത
ന്നെ! പക്ഷേ, കൂട്ടത്തിൽ അതിലും ദയനീയനായ അവരുടെ ഭ
ർത്താവിനെപ്പറ്റിയും ഞാനോർത്തുപോകുന്നു. — നീ അദ്ദേഹത്തെക്കു
റിച്ച് ഒന്നും മിണ്ടിയിട്ടില്ലെങ്കിൽക്കൂടി. സ്നേഹിതന്മാർ അവരു
ടെ 'ഉത്തമാർഷ'ളൊരുമിച്ചു പാർത്തിരിക്കും മീറിപ്പിടുകയും
മററും പോകുമ്പോൾ അയാൾ ഏകനായി തലയും തുക്കിയിട്ട്
നടക്കുന്നുണ്ടാവും. വിവാഹിതരായ മറ്റു പുരുഷന്മാർ ജോലി
തീർത്തു സന്ധ്യയോടുകൂടി വിടഞ്ഞാൻ പ്രതി കൂട്ടുമ്പോൾ അയാൾ
വല്ല വായനശാലയേയും അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു! അല്ലെങ്കിൽ വീ
ട്ടിൽ പോയി ആഫീസിലെ കടലാസ്സിൻകെട്ടായി ചടഞ്ഞുകൂട
ുന്നു. ഉറക്കംവന്നാൽ കൺപോളകൾ തുങ്ങുമ്പോൾ ഭക്ഷണംകഴിച്ച്
കിടന്നുറങ്ങുന്നു. രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുമ്പോഴും പ്രാത
ലും കഴിച്ചയുടൻ വീടു വിടുന്നു. എന്തൊരു വരണ്ട ജീവിതം!

ഈ പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ദാമ്പത്യബന്ധത്തിൽ സ്ത്രീയെ മാ
റിനിർത്തി പുരുഷനെ മാത്രം കുററുകയാണു് മോ? സ്നേഹിത
യുടെപേരിലുള്ള പക്ഷപാതത്തെ നീക്കിനിർത്തി നീയൊന്നാലോ
ചിച്ചുനോക്കൂ. ഒരാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു മറ്റൊരാളിൽനിന്നും ല
ഭിക്കുന്നില്ലെന്നല്ല അവരുടെ ജീവിതത്തിലുള്ള പൊരുത്തക്കേട്?
ഇതിൽ പുരുഷനേക്കാളേറെ കുററുകാരി സ്ത്രീയാണെന്നു എനിക്കു
തോന്നുന്നു. പകൽ മുഴുവൻ വേലയെടുത്ത് മടുത്ത അയാൾ ഓ
ഫീസിലെ ആ വരണ്ട അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്നും ഒന്നു വീട്ടിൽ കി
ട്ടാനുള്ള വെമ്പലോടെയാവും വീട്ടിലെത്തുന്നത് രാഷ്ട്രീയമായോ
സാഹിത്യപരമായോ, കലാപരമായോ പല അഭിപ്രായങ്ങളും അ
യാൾക്കു കൈമാറാനുണ്ടാവും ഇവിടെ വന്നാലത്തെ കഥയോ?
ഇല്ലാത്ത സാധനങ്ങളുടെ പട്ടികയും തയ്യാറാക്കി കാത്തിരിക്കുക
യാവും ഭാര്യ. വന്നുകയറാനിടയില്ല, അതങ്ങെടുത്ത് നിരത്തി

ക്കളേയും! എന്നിട്ടേ ഒരു ഗ്ലാസ് മായപോലും കൊടുക്കാനുള്ളക
നിവ് കാണിക്കു വഴിയെ തുടങ്ങുകയായി: “ഡോക്ടറുടെ ഭാര്യ
യുണ്ട് ഒരു നല്ല സാരിയെടുത്തിട്ട്.....ഓ! ഈ
സാഹിത്യപച്ചയൊക്കെ പിന്നെയാവാ.....എനിക്കും
വേണം അങ്ങിനത്തൊന്നും”. അയാൾ വീണ്ടും എന്തോ കാര്യ
മായി സംസാരിക്കുകയായും. അമ്മിണിയുടെ പുതിയ നെക്കുലേ
സ് കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഇങ്ങിനെ ഉപ്പുമാങ്ങാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ
കോക്കോട്ട്” എന്ന രീതിയിലാണ് ശ്രീമതിയുടെ സമാധാനം
മുഴുവൻ. നിന്റെ സ്നേഹിതയെക്കുറിച്ചല്ല ഞാനിപ്പറഞ്ഞത്.
ഇത്തരം സ്രീകൾ നാട്ടിൽ സുലഭമാണെന്നുമാത്രം.

“എന്നെ ‘അദ്ദേഹം’ ഒരിക്കലും എങ്ങോട്ടും കൂടെ കൊണ്ടു
പോകാറില്ല എന്നെ കൊണ്ടുനടക്കുന്നതുതന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു
മാനക്കേടായി കരുതുന്നു.” നിന്റെ സ്നേഹിത എപ്പോഴും ഇങ്ങി
നെ പരാതിപ്പെടാറുണ്ടെന്നു നീ ഏഴതിയിരിക്കുന്നു. ഞാനൊ
ന്നു ചോദിക്കട്ടെ; അന്യരോടിങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ആവ
ലാതിപ്പെട്ടിട്ട് അവൾക്കെന്തു കിട്ടാനാണ്? ആനേരം അദ്ദേഹം
തന്നെ കൂടെക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു മാനക്കേടായി കരുതാൻ എന്താ
വാം കാരണമെന്നു? സ്വയമൊന്നാലോചിച്ചുനോക്കിയെങ്കിൽ!
എന്നിട്ട് തന്റെ കുററങ്ങളും കുറവുകളും ആവുന്നതും നികത്താൻ,
അദ്ദേഹത്തിനു് ഇഷ്ടപ്പെട്ടവളാവാൻ, ശ്രമിച്ചുവെങ്കിൽ!

ഭായ്യയോടുകൂടി പുറത്തെവിടേയും പോകാനുഷ്ടപ്പെടാത്ത
പുരുഷന്മാർ എത്രയോ ഉണ്ട് ഇതിൽ അവരെമാത്രം കുററപ്പെ
ടുത്തിട്ടുടാ. ഭാര്യ പലപ്പോഴും അവർക്കൊരനെ യകര്യവും അവ
മാനവുമായനുഭവപ്പെടുന്നു. ഭർത്താവിനു് ഏറ്റവുമിഷ്ടപ്പെട്ട വല്ല
സിനിമയ്ക്കോ, നാടകത്തിനോ, അഥവാ വല്ല സമാജങ്ങൾക്കോ
പോകാനുണ്ടാവും. ഒമ്പതു മണിക്കേത്തേണ്ടതാണെങ്കിൽ എട്ടു
മണിക്കുമമ്പത്തണമെന്നു കാലെക്കൂട്ടിത്തന്ന അയാൾ ഭാര്യയെ
ചട്ടാകെട്ടിയിരിക്കും. എന്നിട്ടും ഭർത്താവ് പുറപ്പെട്ടൊരുങ്ങിക്കഴി

ഞാൻ ആ അവസാന നിമിഷത്തിലേ ശ്രീമതി 'മെൽപ്പി'യ്ക്കായി പ്രവേശിക്കുക. പിന്നെ രണ്ടു മണിക്കൂർനേരത്തെ മെൽപ്പിയിൽ. എല്ലാം കഴിഞ്ഞു അവിടെയെത്തുമ്പോഴേക്കും കാര്യമായുള്ള ഭാഗങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ചിരിക്കും. ഒന്നാമിന് അയാൾ കാണാൻ കൊതിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ പടമാവാം അല്ലെങ്കിൽ ഏതാനായി കേൾക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുടെയെങ്കിലും പ്രസംഗമാവാം. ഫലമോ? കഠിനമായ നിരാശയും. നമ്മുടെ ശ്രീമതിക്കായിട്ടെ, അവിടെയുള്ള സാരിത്തരങ്ങളും പുതിയ ആഭരണങ്ങളും കാണണമെന്നേ ഉണ്ടാവൂ. അതുകൊണ്ടുവർ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു.

ഇനി ഒരു കൊച്ചു കുഞ്ഞുകൂടി ഉണ്ടെങ്കിലോ, അയാളുടെ നരകം പറയാനില്ല. കുറെയിരുന്നു മടുത്താൽ അസ്വസ്ഥതകാരണം അതു നിലവിളി തുടങ്ങും. ഉടനെ കർത്തവ്യബോധമില്ലാത്ത ആ അമ്മ അതിനെ അച്ഛന്റെയടുക്കലേക്കു തട്ടിവിടുകയായി അല്ലെങ്കിൽ, തന്റെ ഭാര്യ ഇങ്ങിനെ കുഞ്ഞിനെവെച്ചു കരയിക്കുന്നത് മറുത്തുവർ കാണുന്നുണ്ടെന്നു കരുതി അയാൾ അതിനേയുമെടുത്തു പുറത്തു പോരുന്നു. അങ്ങിനെ കുഞ്ഞിനേയും കളിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു് ശേഷമുള്ള സമയമത്രയും അയാൾ പുറത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. ഇതെല്ലാം സാധാരണ കാണാറുള്ള സംഭവങ്ങളാണ്.

ഒരു മാനുസ്യ പിണഞ്ഞ അമിളി കേൾക്കണോ? ഒരു സ്ത്രീ വാഷിംഗ്ടോണിലും, ഏതോ ഒരു മാനുസ്യനാണ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രാരംഭപ്രസംഗത്തിന്റെ സമയം തുടങ്ങി പന്തലിൽ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഭാര്യയുടെ മടിയിലിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞു് എന്തിനോ ശാശ്വതം പിടിച്ചു കരയാൻ. എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ശ്വസിച്ചപ്പോൾ, അഥവാ പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി കളിപ്പിച്ചപ്പോൾ അമ്മക്കുതിന്റെ ശാശ്വതം മാറാമായിരുന്നു. പക്ഷെ, അതൊന്നും മല്ല ആ സ്ത്രീ ചെയ്തത്. ഉടനെ കണ്ടു കരയുന്ന കുട്ടിയെ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ അടുത്തേക്കു വിടുന്നു! പാവം! അയാൾ അപ്പോൾ ആ കുട്ടിയേയുംവെച്ചു് എന്തു കാട്ടും? ഒന്നാലോചിച്ചുനോക്കൂ.

ചിലപ്പോൾ നിബ്ബന്ധം നിരസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതായാ അയാൾ സകുടുംബം വിരുന്നിനാലോകുന്നു. സ്നേഹിതന്റെ ഭാര്യ കുറെ സംസ്കാരമെല്ലാമുള്ളവരായിരിക്കും. അവർ ലോകകാര്യങ്ങളേയോ, രാജ്യകാര്യങ്ങളേയോപറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ശ്രീമതി അതാവിട്ടിരിക്കുന്നതു കാണാം. വീണ്ടും സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങളോ, അഥവാ, കുടുംബകാര്യങ്ങളോ എടുത്തിട്ടാൽ, ഇങ്ങനെയൊരു സാരിയേയും ആഭരണങ്ങളേയും പറ്റിയുള്ള വസ്ത്രമേയും, അല്ലെങ്കിൽ ആയിടെ കഴിഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും വിവാഹസഭ്യയുടെ അറകുറങ്ങളോ ആയിരിക്കും സംസാരവിഷയം. കുറെയെല്ലാം സംസ്കാരവും പരിഷ്കാരവും സിദ്ധിച്ച ആ ഭത്താവ് ഇതെല്ലാം കേൾക്കുമ്പോൾ ലജ്ജിച്ചുപോയില്ലേ?

മറ്റു ചിലപ്പോൾ ഭാര്യയുടെ നിബ്ബന്ധം സഹിക്കുവാനാവാതെ അയാൾ അവളേയുംകൂടി 'ഷോപ്പിങ്ങിന്' പോകുന്നു. അവിടെ ചെന്നാൽ അവർ കണ്ട സാധനങ്ങൾക്കെല്ലാം വിലപോടിച്ചും, ഗ്രാമങ്ങളിലെ തോതനുസരിച്ചു വിലപേശിക്കാണ്ടുമാറിക്കുന്നു. പാവം! ഭത്താവ് നാലുപുറവും തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയാണ്—താനറിയുന്നവരാരെങ്കിലും അവിടെയുണ്ടോയെന്ന്. ഉവ്വ്; സ്നേഹിതന്മാരിൽ പലരും അവരുടെ 'ഉത്സാഹം'ങ്ങളെ അറിയിച്ചു ഷോപ്പിങ്ങിനു വന്നിട്ടുണ്ട്. അവർ തങ്ങളുടെ വശമുള്ളതെടുക്കുന്നു, വാങ്ങുന്നു, പോകുന്നു അയാൾ ലജ്ജിച്ചു തലതാഴിപ്പോയി.

വേറെചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അയാൾ ഉദ്യോഗസ്ഥലത്തേക്കോ, അഥവാ ഉദ്യോഗസ്ഥലത്തുനിന്നു നാട്ടിലേക്കോ, പുറപ്പെട്ടതായിരിക്കും. ബസ്സിലോ വണ്ടിയിലോ ഇരുന്നുള്ള യാത്രയാണ്. ആവശ്യത്തിലേറെ പെട്ടികളും സാധനങ്ങളും കെട്ടിഭേസിയാണ് ശ്രീമതിയുടെ പുറപ്പാട്. അവനവർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഇതുകൊണ്ടത്രമാത്രം അസൗകര്യമുണ്ടെന്ന് പലപ്പോഴും സ്ത്രീകൾ ആലോചിക്കാറില്ല! അവരുടെ കൂട്ടികളും സാധനങ്ങളുമായപ്പോ

ഔഷ്ണമെന്ന ഒരു കമ്പാട്ട് മെൻ്റു നിറഞ്ഞ മട്ടയിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കുതന്നെ ഒരു സ്ത്രീ ഒരു കുഞ്ഞുമായി അതേ കമ്പാട്ട് മെൻ്റിൽ വന്നുകയറുന്നു. ഇരിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാതെ അവർ നിന്നൊന്നു പരുങ്ങി. അവസാനം ശ്രീമതിയുടെ മുഖത്തുനോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് വിനയപൂർവ്വം ചോദിക്കുന്നു: “ഇതിരി സ്ഥലം തരാമോ?” “ഞങ്ങൾ ടിക്കറുവാങ്ങി വണ്ടിയിൽ കയറിയിരിക്കുന്നതു് ഇഷ്ടംപോലെ ഇരിക്കാനാണു്. ഇവിടെ മറ്റുള്ളവരുടെ സൗകര്യം നോക്കാനാവില്ല.” അങ്ങിനെ കയറുകൊണ്ടാണു് ഇപ്പറത്തെ പുറപ്പാടു്! എല്ലാം കണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഭർത്താവു് ലജ്ജിക്കുകയല്ലാതെ എന്തുചെയ്യും? തന്റെ ഇരുവക പെരുമാറ്റങ്ങൾ മാനുനായ ഭർത്താവിന്റെ ആത്മാഭിമാനത്തെ എത്രമാത്രം ക്ഷതപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്നു അവരറിയുന്നില്ല.

ഇങ്ങിനെ തന്റെ സ്വഭാവവുമായി തീരെ പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ഭാര്യയെ കൂടെ കൊണ്ടുനടക്കാൻ പലപ്പോഴും പുരുഷൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടെന്നുവരില്ല. ഇതിൽ അയാളെ കുറപ്പെടുത്തിയിട്ടൊട്ടു കാര്യവുമില്ല. ഭാര്യയുടെ സംസ്കാരവിഹീനമായ പെരുമാറ്റം, അനൃതമായി ഇടപെടാൻ വശമില്ലായ്മ, ഭർത്താവിന്റെ സ്ഥിതിക്കും മാനുതക്കും യോജിച്ചതല്ലാത്ത വേഷം.—ഇതെല്ലാം പലപ്പോഴും അയാളെ അപമാനിതനാക്കുന്നു. തന്റെ ഭാര്യ “ഇത്ര സംസ്കാരരഹിതയാണെന്നു്” അന്യരെ മനസ്സിലാക്കാൻ അധികമാരും ഇഷ്ടപ്പെട്ടെന്നുവരില്ല.

ഇന്നത്തെ പുരുഷലോകം സ്ത്രീയിൽ ഗൃഹിണിയോടൊപ്പം തന്നെ ഒരു ജീവിതസഖിയേയും കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പക്ഷേ നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾ ഇനിയും വേണ്ടത്ര വളർന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു് സമ്മതിച്ചേ പറ്റൂ. പുരുഷന്മാരിൽനിന്നു വളരെയേറെ പിന്നിലാണു് നാമിന്നും. അവരോടൊപ്പമെത്താൻ വിദ്യാഭ്യാസപരമായും, സംസ്കാരപരമായും വളരെയേറെ പുരോഗമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു നാം.

സ്രീ പത്മന്റെ സഹചാരിണിയും സുഹൃത്തുമാവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, സ്വന്തം സ്വഭാവവും, പെരുമാറ്റവും പരിഷ്കരിച്ചേ പറ്റൂ. ഭർത്താവിന്റെ അഭീഷ്ടങ്ങളും, അഭിപ്രായങ്ങളും ഇന്നിന്നവയെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അവയുമായിണങ്ങിച്ചേരാൻ ശ്രമിക്കുക; അവയിൽ അഭിജ്ഞാനമാജ്ജിക്കുക — അങ്ങിനെ ഭർത്താവിന്റെ സന്തതസഹചാരിണിയാവാനുള്ള അഹർതനേടുക. അതാണ് ഒരു ഭാര്യയുടെ കർത്തവ്യം.

ഈ കർത്തവ്യങ്ങൾ തികച്ചും നിറവേറിക്കഴിഞ്ഞശേഷവും ഭർത്താവ് തന്നെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്നില്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃത്യങ്ങളിൽ പങ്കുപേരാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിന്റെ സ്നേഹിതയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തോടു ധൈര്യപ്പെട്ടു പറഞ്ഞുകൂടെ “ഞാനും കൂടെ വരാം” എന്നു? അയാൾ നിരസിക്കുമോ? തീച്ചയായുമില്ല. ദുർഗ്ഗമായ ഈ ജീവിതപഥത്തിൽ ഒരു കൂട്ടുകാരിയെ കിട്ടുന്നത് അയാൾക്കും ആശ്വാസകരമായില്ലേ? അഥവാ നിരസിക്കുകയാണെങ്കിലോ, “മുന്നിൽ നടപ്പാൻ.....ഞാൻ മെപ്പിന്നാലെവേണമെഴുന്നള്ളുവാൻ ഭവാൻ” എന്ന സീതാദേവിയുടെ നയംതന്നെ സ്വീകാര്യം! നീ എന്തു പറയുന്നു?

സ്രീകളം കാണവം

പ്രിയപ്പെട്ട രമേ,

ഇക്കൊല്ലം കാണാഘോഷത്തിൽ നിങ്ങളുടെ മഹിമാസമാജം അവിടെയുള്ള മറ്റൊരാൾ കേരളീയ സംഘടനകളേയും കവച്ചുവെക്കുമെന്ന് നീയെഴുതിയിരുന്നല്ലോ. എന്തെല്ലാമാണ് നിങ്ങളുടെ കാണാഘോഷപരിപാടികൾ? കലാപരിപാടികളിൽ ഒരു കൈ കൊട്ടിക്കളിയെങ്കിലുമുൾപ്പെട്ടതോ? ഇല്ലെങ്കിൽപ്പിന്നെ എന്ത് കാണാഘോഷമാണ്?

ഈ നാട്ടിൻപുറത്തേക്കൊന്നെത്തിനോക്കൂ, കാണാത്ത അതിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ ദർശിക്കാൻമകിൽ പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും ഒരുപോലെ ആത്മീയമിത്തല്ലാത്തതാണ്. വിശേഷിച്ചും സ്രീകളം കുട്ടികളും. അവരുടെ ആഹ്ലാദത്തിന് ഒരു കൈയും കണക്കുമില്ല. കയ്യിൽ പുള്ളടയുമേന്തി പാടത്തും പറമ്പിലും കാണത്തുമ്പോഴൊക്കെ പാറിനടക്കുന്ന പെൺകുട്ടികളുടെ ഉല്ലാസമൊന്നു കാണേണ്ടതല്ലേ? അവർ മത്സരിച്ചു പൂപറിക്കുകയാണ്—പിറേന്നാരും മുറുമലകരിക്കാൻ ആഹ്ലാദത്തിൽ സ്രീകളം ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ല. കാണം പടിക്കാലായിപ്പോഴേക്കും അവരുടെ നാവിൽ പാട്ടുകൾ നൃത്തം തത്തിത്തുടങ്ങി “ഏണാ ക്ഷീമാരേ! ധരിച്ചുകൊടുവിൻ കാണം വന്നു തലയിലായി”—യൗവനത്തോടു യാത്രപറഞ്ഞുപിരിയുന്ന പ്രൗഢികൾ പിന്നുകൊരായ യുവതികളെ കാമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്: “കാണക്കാലംവന്നു

ടുത്താലോ! കാണപ്പടവയും കിട്ടുമല്ലോ' അങ്ങിനെ യുവതികളുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്കും പൂപൊടിച്ചു എന്തിനേറെ, പൂവിളികളും, വില്ലുകൊട്ടിപ്പാടും ആട്ടക്കളവും, കൈകൊട്ടിക്കളിയും, പൊട്ടിച്ചിരികളും—അങ്ങിനെ എങ്ങും ആഹ്ലാദമയംതന്നെ! പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ നഗരത്തിലെ കൃത്രിമമായ ആഘോഷപരിപാടികളോ ആഭാടങ്ങളോ ഒന്നുമില്ലവിടെ. പഴയ ആചാരമര്യാദകളിലൂടെ ഗ്രാമീണജീവിതം സരളമായങ്ങിനെ ഒഴുകിപ്പോവുകയാണ്.

പ്രകൃതിയും ഒരിക്കലും പിഴയ്ക്കാത്ത അതിന്റെ പരിപാടികൾ തുടരുന്നു. ജ്യേഷ്ഠഭരണമൊഴിഞ്ഞ കേരളത്തിൽ ശ്രീ നൃത്തം തത്തുകയാണിന്ന്. കഷ്കന്റെ പരിശ്രമം പച്ചപുതപ്പിച്ച വയലുകൾ ചെങ്കുതിക്കലുകൾ നീട്ടി. ആനന്ദംകൊണ്ട് മതിമറന്ന കഷ്കൻ ഉച്ചത്തിലൊന്നു പൂവിളിച്ചു. പ്രകൃതിയാകെ പുളകം കൊണ്ട്. പുല്ലൊടികൾപോലും പുഞ്ചരിപ്പുവണിഞ്ഞു. മരച്ചില്ലകൾ വില്ലുകൊട്ടി. പക്ഷികൾ താളമൊപ്പിച്ചു പാടി. തൈവല്ലികൾ കൈകൊട്ടിക്കളിച്ചു. കക്കിടകം കൊടുത്ത കരിമ്പടപ്പുതപ്പിച്ചുവെച്ച് ചിങ്ങം സമ്മാനിച്ച കാണപ്പടവയടുത്ത് കേരളമൊന്നു കണങ്ങിച്ചിരിച്ചു. പ്രകൃതിയാകെ ഏതോ ആനന്ദോത്സവം കൊണ്ടാടുകയാണ്.

എന്നും പ്രകൃതിയോടൊത്തു ജീവിക്കുന്നവരാണ് കേരളീയർ. ഓണം ഈ തത്വത്തെ കുറേക്കൂടി തെളിയിക്കുന്നു. നോക്കൂ, അവർ, ജീവിതത്തിന്റെ ഏതല്ലലും മറന്ന് പ്രകൃതിയോടൊപ്പം ആഹ്ലാദിക്കാൻ ഒരങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

മനുഷ്യന് ഇടക്കെങ്കിലും കർമ്മത്തിൽനിന്നൊന്നു വിരമിച്ചു വിശ്രമിക്കാതെ കഴിയില്ല. ജീവിതയാതനകൾ മറന്ന കൂടക്കൂടെ ആഹ്ലാദിക്കാതെ അവൻ വയ്ക്കു ജീവിക്കാൻ പാടുപെടുന്ന മനുഷ്യന് ജീവിതത്തിന്റേതായ അല്ലലുകളും അലട്ടുകളും കുറച്ചിടക്കെങ്കിലും മറക്കാതിരിക്കു സാധ്യമല്ല. അങ്ങിനെ മനുഷ്യനെ വിശ്രമിക്കാനും മറക്കാനും ആഹ്ലാദിക്കാനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന

ചില അപൂർവ്വ വേളകളാണ് ആണ്ടുവിശേഷങ്ങൾ. എന്നും ഒരേ മട്ടിലങ്ങിനെ ഞ്ഞെങ്ങി നീങ്ങുന്ന മനുഷ്യജീവിതത്തിന് ആവേശവും, പുതുമയുമുള്ളതായി, അതിനെ ആനന്ദപ്രദവും ആശ്വാസകരവുമാക്കുന്നതിൽ, ഉത്സവങ്ങൾക്കു നല്ലൊരു പങ്കുണ്ട്. അതു മനസ്സിലാക്കി ഉത്സവവേളകളെ തികച്ചും ഉപയോഗപ്രദമാക്കുന്നതിൽ സ്രീകര പുരുഷന്മാരേക്കാൾ ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. അലങ്കാരത്തിലും, ആഹ്ലാദത്തിലും, ആഭിരൂപത്തിലും എന്നും പുരുഷന്മാരെ കവച്ചുവെക്കുന്നവരാണല്ലെ! സ്രീകര

അല്ലെങ്കിലും പുരുഷന്മാരോടില്ലാത്ത എന്തൊരു ഒരടപ്പം കേരളത്തിലെ ഏതാണ്ടു വിശേഷങ്ങൾക്കും സ്രീകളോടുണ്ട്. ഇവിടത്തെ ഉത്സവങ്ങൾക്കു പ്രകൃതിയോടുള്ള അഭേദ്യമായ ബന്ധമായിരിക്കാം അതിനുള്ള പ്രഥമകാരണം. പുരുഷന്മാരോടും പ്രകൃതിയുമായിണങ്ങിക്കഴിയാൻ, അതിൽ ലയിച്ചു നദിക്കു കഴിവുള്ളവളാണല്ലോ സ്രീ. പിന്നെ, മനുഷ്യജീവിതത്തിന് ആനന്ദവും ആശ്വാസവുമുള്ളതെന്ന സ്രീയുടെ അതേ ജീവിതധർമ്മമാണ് ഉത്സവങ്ങൾ അനുവർത്തിക്കുന്നതും. അപ്പോൾ മനുഷ്യജീവിതത്തെ എന്നും ഒരു ഉത്സവമാക്കാൻ ബാധ്യതപ്പെട്ട സ്രീകരനെന്നയല്ലേ ഈ ഉത്സവവേളകളെ തികച്ചും ആസ്വദിക്കേണ്ടതും മറുക്കുവക്കാസ്വാദ്യമാക്കേണ്ടതും?

കാണാഗമത്തെക്കുറിച്ച് പല പഴംകഥകളും നീ കേട്ടിരിക്കും. നിനക്കുപരിചയം വിശ്വാസമുണ്ടാവില്ല അപായലോം അപ്പടി വിശ്വസിക്കണമെന്നു പക്ഷക്കാരിയല്ല ഞാനും പക്ഷേ, ആ പഴംകഥകളുടെ പുറംതൊലികൾ പൊളിച്ചുനീക്കുമ്പോൾ അവക്കുള്ളിൽ എന്തോ തങ്ങിനില്ക്കുന്നതായി കാണാം. അതിനെ നിസ്സാരമെന്നു തള്ളിക്കളയാ. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ കാണത്തക്കവിധമുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളിലെല്ലാം ഒരേയൊരു തത്ത്വം മുററിനില്ക്കുന്ന—സ്നേഹത്തിലും ത്യാഗത്തിലുമാണ് ആനന്ദവും ഐശ്വര്യവും കുടികൊള്ളുന്നതെന്ന മഹാസത്യം.

വഞ്ചനയും മോഹാസ്യതയും ദേവനെക്കൂടി രാക്ഷസതപത്തി
 ലേക്ക് അധഃപതിപ്പിക്കുമ്പോൾ സത്യസന്ധതയും ത്യാഗസന്നദ്ധ
 തയും രാക്ഷസനെ ദേവതപത്തിലേക്കു ത്താൻ പര്യാപ്തമാവുന്നു.
 ചതിപ്രദോഗതന്താൽ വാമനരൂപംപൂണ്ട് ഐതലോക്യം വശഗ
 മാക്കിയ മഹാവിഷ്ണുവെയല്ല, അദ്ദേഹത്താൽ നിദ്രയും പാതാള
 ത്തിലേക്കു ചവുട്ടിത്താഴ്ന്നുപെട്ട മഹാബലിയെയാണ് കാണം സാ
 ഘോഷം എതിരേല്ക്കുന്നത്. ത്യാഗത്തിന്റെ പ്രതീകമായ മഹാ
 ദേവനെയാണ് അന്നു കേരളീയർ തൃക്കാക്കരയപ്പനെന്ന് പേ
 രിൽ നാലുകെട്ടിന്റെ നടുമുറത്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ചാരാധിക്കുന്നത്.
 ഇനിയും ശ്രദ്ധിക്കുക; മുറത്തു് ഈ പൂക്കളും വരച്ചുവെച്ച ആ
 പിഞ്ചുവിരലുകൾ എത്രമാത്രം മഹത്തായൊരു സന്ദേശമാണെ
 ന്നോ നമുക്കു നല്കുന്നത്! അപ്പപ്പൂതൊട്ടു് പൊൻത്താമരപ്പൂവ്റെ
 ഒപ്പം വിലസുന്ന ആ പൂക്കളും, പരസ്പരസൗഹൃദം ജീവിത
 ത്തെ എത്രമാത്രം സുന്ദരമാക്കാമെന്നതിനുള്ള നിദർശനമല്ലേ? അ
 ഞ്ങിനെ ആരാഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ കാണാം, ഏതുസ്വവചുടങ്ങുക
 ളും ഏതോ മഹത്തായ ആന്തരാത്മമുൾക്കൊള്ളുന്നവയാണെന്നു്.
 മനുഷ്യനു് അവയെല്ലാം നിത്യജീവിതത്തിൽ പകർത്താൻ കഴി
 ഞ്ഞാൽ ഈ ജീവിതം എന്നുമെന്നും അവന്നൊരുസ്വവചമായിത്തീ
 നേ്നെന്നെ!

പരസ്പരവിദ്വേഷവും സ്വാർത്ഥപരതയുമാകൊണ്ട് പൊതുവിൽ മറ്റിയ മനുഷ്യസമുദായത്തിന്നു സൗഹൃദത്തിന്റേയും സഹാനുഭൂതിയുടേയും ആവശ്യകത ഇന്നത്തെപ്പോലെ മറ്റൊന്നും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാവില്ല ഈ അവസ്ഥയിൽ അതിന്നു് ആശ്വാസമരുളാൻ, സമുദായത്തിൽ സ്നേഹവും സമാധാനവും വളർത്താൻ, പുരുഷനേക്കാൾ കഴിവുണ്ടു് സ്ത്രീക്കു്. അപ്പോൾ ആ വിശിഷ്ടസന്ദേശം വഹിച്ചെത്തുന്ന കാണത്തെ ആദരിക്കാൻ പുരുഷനേക്കാൾ അർഹതയും അധികാരവും സ്ത്രീക്കുതന്നെല്ലേ?

പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം: ഭാണച്ചടങ്ങുകളുടെ ആന്തരികം മനസ്സിലാക്കാതെ അവയുടെ ബാഹ്യാംബരങ്ങളിൽ ഭരിച്ചുപോകുന്ന നാം വസ്തുവെ മറന്നു നിഴലിനെ ആരാധിക്കുകയാണ്. വിഭവസമൃദ്ധമായ സഭ്യയുണ്ടതുകൊണ്ടോ, വിലപിടിച്ച ആടയാഭരണങ്ങളുണ്ടിത്തതുകൊണ്ടോ, സ്വയം ആത്മരീതിയല്ലസിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടോ ഭാണത്തെ മാനിക്കലാവില്ല. മറിച്ച്, ആ ഒരു ദിവസമെങ്കിലും, ഉണ്ണാത്തവനെ ഉഴട്ടുവാനും, ഉടുക്കാനില്ലാത്തവന്റെ നഗ്നത മറക്കാനും, വൃഥിതത്വമുള്ളവയെ വേദനകൾ ക്ഷയിയെടുക്കാനും നാം തുനിഞ്ഞെങ്കിൽ! അങ്ങിനെ കാരോരുത്തരും അവരവരുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ അതൃത്തിയെ ആവുന്നതുംവിസ്മൃതമാക്കിയെങ്കിൽ!

6 അടക്കമയിലുമാവാം ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ

പ്രിയപ്പെട്ട രമേ,

ഇത്തവണ എന്റെ കത്തു കാണാഞ്ഞിട്ട് നീ പരിഭ്രമിച്ചിരിക്കും. ഒന്നും എഴുതാൻ കണ്ടില്ല. അതാണമാന്തമായിപ്പോയത്.

ഞാനോക്കുകയാണ്: ഇന്നത്തെ മനുഷ്യൻ എത്ര വളർന്നിട്ടുണ്ട് ഇല്ലേ? — ശാസ്ത്രീയമായും കലാപരമായും! ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തരകളിലും അവ വെളിച്ചം വീശുന്നു. എന്നിട്ടും നമ്മുടെ ഗൃഹജീവിതത്തിൽ അവക്കേറായൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് കഷ്ടമല്ലേ? നമ്മുടെ വീട്ടുവാതിലുകൾ മനുഷ്യന്റെ ഈ നേട്ടങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ ഇന്ന് അടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

മനുഷ്യന്റെ കലാബോധത്തിന്റെ ആദ്യചിഹ്നം ഒരു പക്ഷേ കുടുംബജീവിതമായിരിക്കണം. അവന്റെ എല്ലാ ലളിത ഭാവനകളും മഹത്വകാംക്ഷകളും കിളിത്തും തളിത്തും വളർന്നും, വികസിച്ചുമെല്ലാം അതിനുള്ളിൽവെച്ചാണ്. എന്നിട്ടും അവയുടെ വെളിച്ചം നകരാൻ അതിനു സാധിക്കുന്നില്ലെന്ന് വരുന്നത് ദയനീയമല്ലേ? ഒരു കുടുംബനീതിയിൽ പരിപൂർണ്ണമായ ശാസ്ത്രജ്ഞാനവും കലാബോധവും അത്യാവശ്യമാണ്. പക്ഷേ വിവാഹശേഷം പെൺകുട്ടികൾക്കു അതു തനിയെയെടുത്ത് വശമായിക്കൊള്ളും എന്ന ഒരുശ്രദ്ധമട്ടാണിന്നും നമുക്കതിന്റെനേരെ

ഇതാശാസ്യമല്ല. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഗൃഹകാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പ്രത്യേക കോളേജുകൾ തന്നെയുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലോ? ഇന്നും ആ ഭാരമേറിയ ജോലി അജ്ഞാതമായ അന്തമാരുടെ കയ്യിലാണ്. അപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് തന്മൂലം ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ച പെൺകുട്ടികൾ പോലും ഗൃഹകാര്യങ്ങൾ കേവലം അജ്ഞകളാണ്. വീട്ടുജോലികൾ ഭംഗിയായവണ്ണം നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് സുഖകരമായ ഗാർഹസ്ഥ്യജീവിതത്തിന്നൊഴിച്ചുകൊത്തതത്രെ. തുണൽ, കൈവേല, ചിത്രകല, ശിശുപരിചരണം, പ്രഥമശുശ്രൂഷകൾ, പാചകവിദ്യാ, അലക്കു എന്നിവയെല്ലാം വീട്ടുജോലികളിലുൾപ്പെടുന്നു ഇതെല്ലാമടങ്ങിയതാണ് ആധുനിക ഗൃഹശാസ്ത്രം.

ഗൃഹം വാസ്തവത്തിൽ ഒരു നിർമ്മാണശാലയാണ്. ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും കലയുടേയും സഹായത്താൽ നമുക്കതിനെ കൂടുതൽ പരിഷ്കൃതമാക്കാം. ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമുദായികജീവിതത്തിൽ കലയേയും, ശാസ്ത്രത്തേയും ആശ്രയിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഗൃഹജീവിതത്തിൽ അവയെ പ്രായോഗികമാക്കാൻ ഏറെക്കുറെ വിമുഖരാണ്. സാമുദായികമായി നാം ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് ജീവിക്കുന്നതെങ്കിലും നമ്മുടെ ഗൃഹജീവിതം പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിലേതാണെന്നും. തങ്ങളുടെ വീട്ടുവ്യവസ്ഥയിൽ പുതിയ സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കും പ്രയോഗങ്ങൾക്കും സ്വാഗതമരുളാൻ നമ്മുടെ വീട്ടമ്മമാർ മടി കാണിക്കുന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പുള്ള അതേ അടുക്കളയാണെന്നും നമ്മുടേത്. അതേ അടുപ്പ്, അതേ ചട്ടക്കം, പഴകിയ അതേ സാമഗ്രികൾ! ഇന്നും പണ്ടത്തെമാതിരി വസ്ത്രങ്ങൾ പാറമേൽ അടിച്ചുലക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് നമുക്കുള്ളത്. പാത്രങ്ങൾ കഴുകുന്ന ജോലിയും മുമ്പത്തെപ്പോലെതന്നെ ഭാരമേറിയതാണ്. യൂറോപ്പിലേയും അമേരിക്കയിലേയും മറ്റും സ്ഥിതി ഇതിൽനിന്നത്രയോ വ്യത്യസ്തമാണ്. യന്ത്രശാലകളിലും വയലുകളിലും മാത്രമല്ല അവർ ശാസ്ത്രീയോപകരണങ്ങളെ

ആശ്രയിക്കുന്നത് വീട്ടുജോലികളിലും അവർ അവയെ തികച്ചും പ്രയോഗക്ഷമമാക്കുന്നു. നല്ലതെന്തും, ആരുടെയാവാലും പകർത്താൻ നാം തയ്യാറാവുകയാണെങ്കിൽ ഈ രീതിയും നമുക്കുനുകരണീയമാവുമെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷേ, അതിന്നാദ്യമായി ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോളയത്തിലേ തീരൂ.

പെൺകുട്ടികൾക്കു ഗൃഹശാസ്ത്രത്തിൽ അഭ്യസനം നൽകാനതുകമാറു്, സക്കാരിൽനിന്നു പ്രത്യേക ഗൃഹശാസ്ത്രകോളേജുകൾ സ്ഥാപിക്കണം. നവീനസാമഗ്രികളുപയോഗിച്ചു വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ വ്യവസ്ഥീകരിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നു ചരെ മനസ്സിലാക്കണം.

സാമ്പത്തികസമതപത്തെപ്പറ്റി

പ്രിയപ്പെട്ട രമേ,

സ്രീയുടെ സാമ്പത്തിക സമതപത്തെപ്പറ്റി നീ വളരെയേറെ എഴുതിക്കണ്ട. പെട്ടെന്നങ്ങിനെയൊരു പ്രശ്നമുടിക്കാൻ കാരണം? എന്തുമാവട്ടെ, ഞാനും ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇരുപാടും, തലങ്ങും വിലങ്ങും ആലോചിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ, നീ നിദ്ദേശിച്ച മാതിരി നിർണ്ണായകമായൊരു മറുപടി തരുവാൻ മാത്രം ഇനിയുമൊരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എനിക്കു്. എങ്കിലും, എന്തെങ്കിലും ചിലതെഴുതാത്താൽ നീ മുഷിയുമല്ലോ അതേതായാലും വയ്യ പിന്നെ, നീ ആക്ഷേപിക്കാറില്ലേ എന്റെ ആശയങ്ങൾ പലതും പഴഞ്ചനാണെന്നു്! ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ബന്ധിച്ചും നാം തമ്മിൽ വളരെയേറെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടാവാം പക്ഷേ, പതിവുപോലെ അവസാനമൊരു യോജിപ്പിലെത്തുമെന്നാശിക്കുന്നു.

സമുദായത്തിൽ സ്രീയുടെ അവശതക്കുള്ളൊരു പ്രധാന കാരണം അവളുടെ ധനപരമായ പരാധീനതയാണെന്നൊരഭിപ്രായമുണ്ടു് നിനക്കു് അല്ലേ? ഏറെക്കുറെ ശരിയാവാമതു്. ധനമോജിക്കുന്നവൻ പുരുഷനാണു്. പുരുഷനിൽനിന്നാണു് അതു് സ്രീയുടെ കയ്യിലേക്കൊഴുകുന്നതു്. അപ്പോൾ ആത്മീയമായി പുരുഷനെ അപേക്ഷിച്ചു് രണ്ടാംസ്ഥാനമേയുള്ള സ്രീക്കു്. എന്നു് പറഞ്ഞാൽ സാമ്പത്തികമായി പുരുഷനടിമയാണവൾ. ഈ അ

വശത പരിഹാരത്തിന് ഒരു ഒരു പോംവഴിയേയുള്ളൂ. സ്രീയും പുരുഷനോടൊപ്പം പ്രവൃത്തിയെടുക്കുകയും, ധനമാർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുക.

പക്ഷേ, ഈ സാമ്പത്തികസമത്വം സ്രീയെ അവളുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിലേക്കണയ്ക്കുമോ? സ്രീയും, പുരുഷനും തോളോടു തോൾ മേൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സമത്വസുന്ദരമായൊരു സമുദായ ജീവിതം സൃഷ്ടിക്കാനുതകുമോ? ഭാവിയുടെ ഗർഭത്തിലാണിവയ്ക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ കിടക്കുന്നത്. പക്ഷേ, സാമ്പത്തികാടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, സമുദായജീവിതം അധിഷ്ഠിതമായിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, ആത്മീകസമത്വമൂലം അതിന്നുതേക്കാവുന്ന പുരോഗമിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതു.

കാരണം, സ്രീയുടേയും പുരുഷന്റെയും ജീവിതധർമ്മങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. ആ വ്യത്യസ്തധർമ്മങ്ങളിലാണ് സുസംഘടിതമായ സമുദായം നിലകൊള്ളുന്നത്. സ്രീ സൃഷ്ടിക്കുന്നു; പുരുഷൻ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നു. പുരുഷൻ ധനമാർജ്ജിക്കുന്നു; സ്രീ ചിലവഴിക്കുന്നു. സ്രീക്കു ചിലവഴിക്കാനാണ് പുരുഷൻ സമ്പാദിക്കുന്നത്. പുരുഷന്റെ കുടുംബം ഭരിക്കുക, അവന്റെ തലമുറയെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരിക—സ്രീയുടെ ധർമ്മമാണത്. അതിനു വേണ്ടിയാണവർ പുരുഷന്റെ സമ്പാദ്യം ചെലവഴിക്കുന്നത്. ഈ നിലയിൽ പുരുഷൻ സ്രീയുടേയോ, സ്രീ പുരുഷന്റെയോ അടിമയാണെന്നു വിധിക്കുമോ? ഒരാൾക്കു മററൊരാളുടെ സഹായം ജീവിതത്തിൽ അനിവാര്യമാണ് ആ പരസ്പരബന്ധം ജീവിതധർമ്മമെന്നതിൽക്കവിഞ്ഞു സഹാനുഭൂതിയുടേയോ, അനുകമ്പയുടേയോ പേരിലാകുമ്പോഴാണ് എല്ലാം അവതാളത്തിലാവുന്നത്. പുരുഷന്റെ സമ്പാദ്യംകൊണ്ടാണ് താൻ ജീവിക്കുന്നതെന്ന അടിമമനോഭാവം ഒരിക്കലും സ്രീയിലുളവാകാതിരിക്കാൻ പുരുഷൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. സ്രീ എന്നും പുരുഷന്റെ സമ്പാദ്യം തിന്നു വീട്ടിൽ ശാന്തമായൊതുങ്ങി ജീവിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുക

ന്നവളാണ്. പകരം അവളവന്നു നൽകുന്നതോ? സുശാന്തവും, സ്നേഹമസ്പന്നവുമായ കുടുംബസൗഖ്യം. അതില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ പുരുഷൻ എങ്ങിനെ ജീവിക്കും? സമുദായം എങ്ങിനെ നില നില്ക്കും? പുരുഷന്റെ നീരസമായ, വരണ്ട, ദുർഗ്ഗമമായ ജീവിതം സരസവും, സരളവും, സുഗമവുമാക്കുവാൻ സ്ത്രീയുടെ സാഹചര്യം അനിവാര്യമാണ്. അവളുടെ മൃദലവികാരങ്ങളിൽനിന്നാണ് പ്രവൃത്തിയെടുത്തു തളന്ന് പുരുഷൻ നിരോധന ഉത്തേജനവും, ഉല്ലാസവുമാണ് വീണ്ടും പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ശക്തി സംഭരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, പുരുഷയന്ത്രത്തിനു പ്രവർത്തിക്കാനാവശ്യമായ 'എനർജി'യാണ് സ്ത്രീ. ബാഹ്യലോകത്തിന്റെ അല്ലലുകൾക്ക് ഏറെ യൊന്നും അലട്ടാൻ കഴിയാത്ത, സുശാന്തമായ ഒരു ഗാർഹികാന്തരീക്ഷത്തിലെ ആ 'എനർജി' സ്ത്രീയുടെ മൃദലഭാവങ്ങൾ, സുദൃഢമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടതാകാം. അപ്പോൾ, സ്ത്രീ ഉച്ഛൃംശജീവിതത്തിനിറങ്ങുകയെന്നതിനർത്ഥം സമുദായജീവിതത്തെ ക്ഷാപത്തിലേക്കു തിരിയ്ക്കുകയെന്നതാവില്ലേ?

പക്ഷേ, പുരുഷന്മാരേക്കാൾ സ്ത്രീകളുടെ ജനസംഖ്യ വലി ചുവരുന്ന ഇക്കാലത്ത് മറെറൊന്നൊരു പോംവഴി? പേരെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ വിഷമംപിടിച്ച സാമ്പത്തികപ്രശ്നവും! അത് സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തെ അനന്വിമിഷം രൂപകടസന്ധിയിലേക്കു തിരിയ്ക്കുകയാണ്. പുരുഷന്റെ പരിമിതമായ സമ്പാദ്യംകൊണ്ട് കുടുംബം പുലരുക സുരമല്ലെന്നു വരുമ്പോൾ സ്ത്രീയും അവനോടൊപ്പം പുറത്തിറങ്ങി വേലയെടുക്കാനും ധനമാർജ്ജിക്കുവാനും നിബ്ബന്ധമാവുന്നു.

ഒരു സുപ്രസിദ്ധ ഹിന്ദിസാഹിത്യകാരനായ ശ്രീ. ജൈനേന്ദ്രകുമാരമായി കുമാരി സുശീലാ അഗ്രവാൽ എം. എ. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കൽ ഗാന്ധിജിയോടു ചർച്ചനടത്തുകയുണ്ടായി അതിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ ഞാനി കത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കാം.

സുശീലാ അഗ്രവാലിന്റെ ചോദ്യം:— “സാമ്പത്തികപരതന്ത്ര കാരണം പുരുഷൻ വിവാഹംതന്നെ ഒരു വിചിത്രതയായിത്തീർന്നുവോ, കുടുംബം അയാൾക്കൊരു ഭാരമായിത്തീർന്നുവോ, സ്ത്രീ എങ്ങനെ ധനത്തിന്നു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കാതിരിക്കും?”

ഉത്തരം:— “സ്നേഹത്തിന്റേയും ത്യാഗത്തിന്റേയും ബലത്തിൽ സമുദായത്തിൽ സ്വസ്ഥാനം സുരക്ഷിതമാക്കാമെന്നല്ലാതെ മേല്പറഞ്ഞ സാമ്പത്തികസമത്വം ഒരിക്കലും അവളെ നിർദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തെത്തിക്കില്ല. ഉദ്യോഗജീവിതം കൈക്കൊണ്ട് വൈവാഹികജീവിതത്തിൽനിന്നുംകുതിർപ്പോന്നു സ്ത്രീ സ്വസ്ഥപുരുഷന്റെയും സ്വതന്ത്രമായൊരു ജീവിതം സ്വീകരിച്ചു എന്നിരിക്കട്ടെ! സമുദായത്തിൽ അവളിന്നുഭവിക്കുന്ന അവിശ്വാസം അതുകൊണ്ട് ദൂരീകരിക്കപ്പെടുമോ? ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. തന്മൂലം അവളുടെ ജീവിതം ഇന്നത്തേക്കാൾ സുഖകരവും സുരക്ഷിതവുമായാകുമോ? എനിക്കുശയില്ല. അതു പുരുഷനുമായുള്ള സ്പർശം സങ്കഷ്ണത്തിനും വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം. ജീവിതോദ്ദേശ്യം സ്പർശമല്ല; സാമഞ്ജസ്യമാണ് സങ്കഷ്ണമല്ല; സഹകരണമാണ്.”

ചോദ്യം:— “പുരുഷന്റെ കുറഞ്ഞ സമ്പാദ്യംകൊണ്ട് കുടുംബം പുലരുക സുകരമല്ലെന്നുവരുമ്പോൾ, സ്വകുടുംബം നിർദ്ധനതയിൽ വെറുത്തുമാറ്റുന്നതു കാണുമ്പോൾ, തന്റെ മാതാപിതാക്കളോടോ, ഭർത്താവിനോടോ, സഹായിക്കാൻ കഴികയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അതൊരു സ്ത്രീക്ക് ധന്യമല്ലേ?”

ഉത്തരം:— “സാമ്പത്തികസമത്വം നേടലല്ല, ജീവിതസഹകരണമാണവളുടെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ധന്യമാണതു്. പക്ഷേ, കണ്ടുവരുന്നതങ്ങിനെയല്ലല്ലോ! ധനോപാർജ്ജനം അന്യോന്യമുള്ള ജീവിത വിർവ്വഹണത്തിനുള്ളതാ

ണെന്ന് പലപ്പോഴും അവർ മറന്നുപോകുന്നു. അത് സ്ഥിതിസമതത്തിനുള്ള വസ്തുമാത്രമായെന്നുപെടുന്നു. അതാണ് മൂലവ്യാധി”.

ചോദ്യം:— സ്ഥിതിസമതത്തെ സംബന്ധിച്ചും അത്യാവശ്യമായിവരാം. ഭർത്തൃപീഡിതയോ വിധവയോ ആയ സ്ത്രീ തീർച്ചയായും സ്വയം ജീവിതവൃത്തി സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാരായുക്തനെ ചെയ്യും. എന്തുപറയുന്നു?

ഉത്തരം:— എങ്കിൽ എനിക്കതിൽ എന്തു പറയാനുണ്ട്? നിങ്ങളുടെ ആശയം പാശ്ചാത്യാനുകരണഭൂമതിന്റെ സന്തതിയാണെന്നു ഞാനുഹിക്കുന്നു. അവരുടെ ആ സ്ഥിതിസമതവാദം സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും സമുദായത്തിൽ തുല്യാവകാശം നേടിക്കൊടുക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പുരുഷനെ അപേക്ഷിച്ച് സ്ത്രീ അപ്രധാനയല്ലെന്നാണോ നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്? ഇല്ല; അവിടെ ആ സമതമില്ല. അതുണ്ടാകവയ്ക്കു സാമ്പത്തികസമതം അവരുടെ സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തെ ഒരു വിഷമപ്രശ്നമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം. സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യം നേടാൻ സ്ത്രീകിണഞ്ഞു യത്നിക്കുന്നു. എനിക്കറിയാം, ഈ ‘തുല്യതാവാദ’ത്തിന് ഇന്നു ലോകത്തിലാകെ പ്രചാരവും പ്രാധാന്യവും സിദ്ധിച്ചുവരികയാണെന്നു്. പക്ഷേ, ആരെത്തന്നെ പറഞ്ഞാലും ഭാരതീയസംസ്കാരം സ്ത്രീക്കനുവദിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന സ്ഥാനവും മാനവും, ഈ ആത്മീകസമതവും അതിന്റെ പരിപാടിയും എന്നാളും സ്ത്രീക്ക് നൽകയില്ലെന്നു് ഞാനറുപ്പായും പറയുന്നു.”

ചോദ്യം:— “പക്ഷേ, ജീവിക്കാൻ ധനം അത്യാവശ്യമല്ലേ?”

ഉത്തരം:— “അതെ; ജീവിക്കാൻ ധനം അത്യാവശ്യമാണ്. അതിന്റെ അഭാവമാണ് നമുക്കിന്നനുഭവപ്പെടുന്നത്. അപ്പോൾ എന്തുചെയ്യും അതാജ്ജീക്കാൻ നാം ബാധ്യസ്ഥ

രാണം. ഇതാണ് നിങ്ങളുടെ താല്പര്യമെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷേ, പരിതഃസ്ഥിതിയുടെ ആവശ്യാനുസാരം എത്രയും വെയുന്നതുചിതമാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. നാം പരിതഃസ്ഥിതിക്കു കീഴ്പ്പെടേണ്ടമോ? അതോ അതിനെ കീഴ്മേൽത്തണമോ? ആശാവാദിയായ ഞാൻ രണ്ടാമത്തെ പക്ഷാതിലാണ്. ധനത്തിന്നു ജീവിതത്തിൽ സമുപാധനവും കല്പിക്കുകയെന്നതിന്നു മനുഷ്യതയെ അവിശ്വസിക്കുക എന്നാണത്. അക്കാരണംകൊണ്ടുതന്നെ — അത് സ്വന്തം കണ്ണിനാൽ വീട്ടിൽവിട്ടും ജീവിതവൃത്തി സമ്പാദിക്കുവാൻ ഓഫീസിൽ പോവുക, അതേസമയം അതേ ആവശ്യാത്ഥം ആയ; അതിനെ ചാലുട്ടി വളർത്തുക — ഈ കൃത്രിമതപം എനിക്കു സഹ്യമല്ല. ജീവിതസമ്പാദനശ്രമമാണ് ആ രണ്ടത്തൊരുക്കേയും മാതൃതപം അപഹരിച്ചുക്കുന്നത്.”

മോദഗ്ധം:— “അതേ; സമുദായം ഈ ആത്മീയവ്യവസ്ഥയാകുന്ന ഭീഷണരോഗത്താൽ ഗ്രസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അതു ശാന്തമാകാത്തതിടത്തോളംകാലം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നുവരുന്നേ?”

ഉത്തരം:— “സൂര്യൻ തനിയെ എങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെടാനാണ്? പുരുഷനുംകൂടി രക്ഷപ്പെടാതെ അവരക്കു രക്ഷയില്ല. ഇവിടെ വെച്ചു വിഷയം കുറേക്കൂടി വിപുലമാവുകയാണ്. ഒരു പക്ഷേ, അത്രയും വിസ്മയകരമായ അതുത്തിയിലേക്കു കടക്കാൻ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം.”

ഞാനും വിഷയത്തെ ഇതിലുമേറെ നീട്ടാനിഷ്ടപ്പെടാത്തതു കൊണ്ടു് ഈ നീണ്ട കത്തു് നിറുത്തട്ടെ.

സൂര്യൻ കടൽവ്യവസായം

പ്രിയപ്പെട്ട രമേ,

അപ്പോൾ, കുടുംബഭരണവും ഉദ്യോഗജീവിതവും ഒത്തിണക്കിക്കൊണ്ടുപോവുക സൂര്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിഷമകരമാണെന്നു നിനക്കും പക്ഷമുണ്ട് അല്ലേ?

അതോടൊപ്പംതന്നെ സാമ്പത്തികക്കുഴപ്പം നമ്മുടെ കുടുംബജീവിതത്തെ താദമാറാക്കുന്നുണ്ടെന്നും നിനക്കറിയാം. ഈ പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിൽ സൂര്യൻ വല്ലതും ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ എന്നാണ് നിന്റെ പ്രശ്നം. വളരെയെല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു

കടൽവ്യവസായങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനായി ഗവണ്മെന്റ് വളരെയധികം പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇത്. ഈ വിഷയത്തിൽ മറ്റാരെക്കാളും മുൻകയ്യിട്ട് പ്രവൃത്തിക്കാൻ കഴിയും നമ്മുടെ കുടുംബിനികൾക്ക്. സൂര്യൻ കുടുംബജീവിതത്തോടൊപ്പം നിശ്ചിതാസം നിവൃത്തിയാക്കുന്നതും ധാരാളം വരുമാനമുള്ളതുമായ കടൽ വ്യവസായങ്ങൾ പലതുമുണ്ട്. കടൽവ്യവസായം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾത്തന്നെ നിനക്കു് പൂർണ്ണ തോന്നുന്നുണ്ടാവും ഇല്ലേ? പക്ഷേ, ഞാനെന്നു ചോദിച്ചോട്ടെ: പശു, ആട്, കോഴി മുതലായ വീട്ടുമൃഗങ്ങളെ ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ തീറ്റിപ്പോറ്റി ഒരു വ്യവസായരീതിയിൽ വള

തിരിക്കാണ്ടവരുന്നത് ആധുനികവനിതകളുടെ പരിഷ്കൃതമട്ടി
നും അത്രയധികം കുറച്ചുണ്ടാക്കുന്ന കായ്മമാണോ? വിശ്രമവേ
ളകളെ ധന ഗമമസ്തുതിലേക്കു നയിക്കാമെന്നു മാത്രമല്ല, സ്വ
ന്തം കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ സഹജീവിസ്നേഹം വളർത്തുവാനും ഇതു
പകരിക്കുന്നു പാൽ. വെണ്ണ, മാംസം, മുട്ട മുതലായവയിൽനി
ന്നുള്ള വരുമാനംമൂലം സാമ്പത്തികക്ഷേപ്തത്തിൽനിന്നു സ്വയം ര
ക്ഷപേടാമെന്നരിന്നുപറമെ, തന്മൂലം സ്വകുടുംബത്തിന്റേയും രാ
ഷ്ട്രത്തിന്റേറകുടിയും ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിലും വളരെയെല്ലാം
സേവനമനുഷ്ഠിക്കുൻ സ്രീകൾക്കു കഴിയും. വെണ്ണ, പാൽ തുടങ്ങി
യ പോഷകപദാർത്ഥങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടാത്തയാലാ
ണ് ഇന്ത്യക്കാരുടെ ആരോഗ്യം ഇത്രയും കീഴ്പടിയിലാവുന്നത്.
നമ്മുടെ കാലിസമ്പത്തും വളരെയധികം അധഃപതിച്ചു നിലയി
ലാണിന്നുള്ളത്. ഇതിനൊരു പോംവഴിയെന്ന നിലയിൽ കുറെ
മുഗവളർത്തുകേന്ദ്രങ്ങളും മറ്റും ഇന്ന് അങ്ങിങ്ങു നിലവിലുണ്ടെന്ന
കാര്യം ഞാൻ മറക്കുന്നില്ല, കേട്ടോ! പക്ഷേ, അതും തികച്ചും തൃപ്തി
കരമെന്നു സമാധാനിച്ചുകൂടാ എന്നുമാത്രം.

കുടുംബജീവിതത്തിന്നു കുറെക്കൂടി ഇണങ്ങിയതും വിശ്രമ
വേളകളിൽ സ്രീകൾക്കു അനായാസേന ചെയ്യാവുന്നതുമായ മ
റ്റൊരു കുടിൽവ്യവസായമാണ് നൂൽനൂല്ല്. കാരോ വീട്ടിലും
കാരോ ചക്ക; കാരോ ഗ്രാമത്തിലും കാരോ തറി. ഇതു സാധിത
മാക്കാൻ നമ്മുടെ വീട്ടമ്മമാർ മുതിരുകയാണെങ്കിൽ, സ്വന്തം നാ
ട്ടിലെ അവശലക്ഷ്യങ്ങളുടെ വയർ നിറക്കുവാനും, അര മറയ്ക്കുവാ
നും അവർക്കത്ര എളുപ്പം കഴിഞ്ഞേനോ! അല്ലാ, സ്വന്തം സാമ്പ
ത്തികക്ഷേപ്തം പരിഹരിക്കുകയാണവരുടെ ലക്ഷ്യമെങ്കിലോഅതും
ഇതുകൊണ്ട് സുസാധ്യമാണ്. സ്വന്തം വഷ്ഠാന്തബദ്ധ്യരൊന്നുനീ
പരീക്ഷിച്ചുനോക്കൂ. ഒരു വലിയ തുക വസ്ത്രാവശ്യങ്ങൾക്കു മാത്ര
മായി നീ ചെലവഴിക്കുന്നില്ലേ? അപ്പോൾ, നൂൽനൂൽപുരുളം വ
സ്ത്രക്കാര്യത്തിൽ സ്വയംപര്യാപ്തനേടാൻ കഴിയുകയാണെങ്കിൽ

കൊല്ലത്തിൽ എത്ര നല്ലൊരു സംഖ്യ നിനക്കിളവുവരുത്താൻ കഴിയും? ഓ! പരുപരുത്ത ഖദറിനോടു നിനക്കു ചെറുപ്പം കാണും ഇല്ലേ? പക്ഷേ, നീ കാക്കണം, ഇന്ത്യയിലെ സ്ത്രീകൾ പണ്ടു കൈ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയിരുന്നതു നേർത്തുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ഇന്ന് ലോകത്തിലെ വർത്തോതിലുള്ള വ്യവസായശാലകളിൽപ്പോലും ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്ന്.

കേരവൃക്ഷങ്ങളുടെ നാടായ കേരളത്തിലെ എണ്ണപ്പെട്ട മറ്റൊരു കുടിൽവ്യവസായമാണ് മുടിപ്പണി. ചെരിരിതല്ലി മുടി പിരിച്ചും, മുടികൊണ്ടു വിവിധവിധത്തിലുള്ള കൈവേലകൾ ചെയ്തും വളരെയധികം ദരിദ്രകുടുംബങ്ങൾ ഇന്ന് ഇട്ടിക്കിൽ പുലരുന്നുണ്ടെന്നു നിനക്കറിയാം നീ ചോദിക്കുവാൻ നിനക്കും അതെല്ലാം സാധ്യസ്ത്രീകളുടെ തൊഴിലല്ലേ എന്ന്. ശരി; ഞാനാണു പറയട്ടെ—മുടികൊണ്ടു പലതരത്തിലുള്ള ചാരിട്ട് പരയകൾ, കൊട്ട പെട്ടി തുടങ്ങിയ വീട്ടുപകരണങ്ങൾ, പലതരം കളിക്കോപ്പുകൾ തുടങ്ങി ചന്തം തികഞ്ഞ വിവിധവസ്തുക്കൾ സ്വന്തം മനോധർമ്മത്തിനും ഭാവനാവൈചിത്ര്യത്തിനനുസരിച്ചു നിർമ്മിക്കുന്നത്, പരിഷ്കൃതകളായ കൊച്ചുതൊഴിലാളി സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു ഹോബിയായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. കാല, മൂല്യം, കൈത, പ്രകൃതി തുടങ്ങിയവകൊണ്ടുള്ള കൈവേലത്തരങ്ങളും, പുല്ലായനെയതും ജൂയിനത്തിലുൾപ്പെടുന്നു. പായനെയ്ത്ത്, കൊട്ടുമെച്ചിൽ, മുരൾകൊണ്ടുള്ള, ചന്തമാൻ വീട്ടുപകരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയുടെ നിർമ്മാണം ഇനിയുമിനിയും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വളരേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ആധുനികവനിതകളും പരിഷ്കൃതമനോഭാവവും ഭാവനാവൈദഗ്ദ്ധ്യവുമാണ് അതിന്നിനി മുന്നോട്ടു വരേണ്ടത്.

വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരേണ്ടതും, പക്ഷേ, സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കരയേറെ ശ്രമകരവുമായ മറ്റു രണ്ടു കുടിൽവ്യവസായങ്ങളാണ് കൊപ്പരയാട്ടലും കളിമൺവ്യവസായവും. മനസ്സികത്തിയാൽ ഇപ്പറഞ്ഞവയേക്കാളെല്ലാം ആദായകരവും വി

നോടകരവുമാണ് തേനീച്ചവളർത്തൽ ഇതിനു കേരളത്തിൽ ഇനിയും വേണ്ടത്ര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

തയ്യൽപ്പണി, തുണിത്തരങ്ങളിലും മറ്റും ചെയ്യുന്ന എംപ്രോയ്ഡ്മെന്റുകൾ, മറ്റു നാനാവസ്തുക്കൾക്കൊണ്ടുള്ള വിവിധവിധത്തിലുള്ള ഗൃഹാലങ്കാരവസ്തുക്കൾ എന്നിവയുടെ നിർമ്മാണം നീ ഇന്നൊരു ഫാഷനായി കരുതിയിരിക്കയാണല്ലോ! അതുപോലെ എന്തുകൊണ്ടു മേല്പറഞ്ഞ കുടിൽവ്യവസായങ്ങളും നിന്നെപ്പോലുള്ള പരിഷ്കൃതവനിതകൾക്കു് ഒരു ഫാഷൻമട്ടിൽ പരിഷ്കരിച്ചെടുത്തുകൂടാ?

അപ്പോൾ, സ്രീകൾക്കു കുടുംബജീവിതത്തോടൊപ്പം ഇണക്കിക്കൊണ്ടുപോകാവുന്നതും കുടുംബത്തിലേക്കു വമ്പിച്ചതോതിൽ ധനലാഭമുണ്ടാക്കുന്നതുമായ കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾ പലതുമുണ്ടു്. അവയിൽ ചിലതിന്റെയെല്ലാം സൂചനമാത്രം നല്ലൊന്നേ എനിക്കിവിടെ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ഇവയിൽത്തന്നെ പലതിലും ശാസ്ത്രീയമായ ശിക്ഷണവും, നിദ്ദേശങ്ങളും അവർക്കു ലഭിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്.

ലോകം മുഴുവൻ പടർന്നുപിടിച്ചിട്ടുള്ള സാമ്പത്തികക്ഷയത്തെ നേർഭേണ്ടിവരുന്ന ഒരു കുടുംബിനിക്കു പ്രശാന്തസുന്ദരമായ കുടുംബജീവിതത്തെ തെല്ലും അലങ്കോലപ്പെടുത്താതെതന്നെ, തൽപരിഹാരത്തിനുള്ള ഉത്തമമായൊരു പോംവഴിയാണു് കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾ. തന്മൂലം സ്വന്തം വിശ്രമവേളകളെ തനിക്കും നാട്ടിനും ഉപയോഗപ്രദമായ രീതിയിൽ വിനിയോഗിക്കാൻ അവർക്കു കഴിയുന്നു. അതുപോലെതന്നെ സ്വന്തം സേവനമനോഭാവങ്ങളെ, വീട്ടിന്റെ ചുവർക്കെട്ടുകൾക്കപ്പുറം, രാഷ്ട്രത്തോളവും അതിനുമപ്പുറം ചക്രവാളസീമയിലോളവും വ്യാപിപ്പിക്കുവാനും അവസരം കിട്ടുന്നു.

ന മ ഐ !

9 ഒരു വീടങ്ങിനെ ഭംഗിയാക്കിവെയ്ക്കാം!

പ്രിയപ്പെട്ട രമേ,

നിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു മടങ്ങിയശേഷം ഞാനാദ്യമായി എഴുതുകയാണ്. അഭികാമ്യമായ ആ കുടുംബജീവിതം തീച്ചയായും എന്നെ ആകർഷിച്ച പക്ഷേ, വാസ്തവം പറയാമല്ലോ, ഗൃഹകാര്യങ്ങളിലുള്ള നിന്റെ ആ അശ്രദ്ധയും അലക്ഷ്യമടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളും അക്ഷതവുമായിത്തീർന്നി എനിക്കു്. മുഖം നോക്കാതെ തോന്നിയ അഭിപ്രായം അപ്പടി തുറന്നെഴുതുകയാണ് ഞാൻ. കണ്ടതു് പറഞ്ഞാൽ കഞ്ഞിയില്ലെന്നാണ് പറയാൻ. അതെന്തോ ആവട്ടെ, സൗഹൃദത്തിന്റെ പേരിൽ തെറ്റുകാരെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാതിരിക്കുക സാധ്യമല്ല.

നോക്കൂ, എല്ലാവരും സുഖസൗകര്യങ്ങളുള്ള ഒരു വലിയ വീടാണ് നിന്റേതു്. പെരുമാറാൻ എണ്ണമില്ലാത്തത്ര വീട്ടസാമഗ്രികളും കട്ടിൽ, കസേല, മേശ, അലമാരി, ചെൽഫ്, സെറ്റി, സോഫ തുടങ്ങിയ ഗൃഹോപകരണങ്ങളാണെങ്കിൽ വേണ്ടതിലേറെ അഴകുറ ഗൃഹാലങ്കാരസാമഗ്രികൾ ഇനിയും വേറെ ഒരു വക. പക്ഷേ, എന്തുണ്ടായിട്ടെന്താ? ഒന്നും വേണ്ടതുപോലെ ഉപയോഗിക്കാൻ നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ! എല്ലാം ഒരടുക്കു ചിട്ടയുമില്ലാതെ അങ്ങിങ്ങു വാരിവലിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു നിന്റെ സ്വീകരണമറിയും, ഓഫീസ്-റൂം, കിടപ്പുമുറയും, ഉറങ്ങുതളവും, ക

ലവറയും അടുക്കളയും എല്ലാം കണ്ടാൽ ഒരു ദൂട്ടണ്ട്. ഓരോന്നും അങ്ങിനെ വെച്ചേറെ വകതിരിച്ചുവെക്കുന്നള്ള കൈമിടക്കണ്ട ലേം, മുത്തശ്ശിയുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ 'പെണ്ണങ്ങളുടെ വക തിരിവു' അതൊരിത്തിരിയുമില്ല നിനക്കു്.

പരിഷ്കൃതകളെന്നഭിമാനിക്കുന്ന ഇത്തരം കുടുംബിനികളെ ധാരാളമായി കാണാറുണ്ട്. അവർക്കു വീട്ടിൽ കുറെ പരിഷ്കൃതസാമഗ്രികൾ വേണമെന്നേയുള്ളു. അടുക്കിലും ചിട്ടയിലും അവയൊതുക്കിവെക്കാൻ, ഒരു വീടു ഭംഗിയായവണ്ണം സജ്ജീകരിക്കാൻ അറിയുന്നവർ അവരിൽ എത്ര വിരളമാണെന്നോ!

തന്റെ വീടു് എപ്പോഴും വൃത്തിയും ഭംഗിയുള്ളതാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ, ഗൃഹസജ്ജീകരണം സമൃദ്ധം സുന്ദരമാക്കുന്നതിൽ ഗൃഹനായിക തികച്ചും മനസ്സികത്തിയേ മതിയാവൂ. വേലക്കാർ എത്രപേരുണ്ടായാലും ഈ ഉത്തരവാദിത്വം ഗൃഹനായിക ഭരിക്കലും കൈവീട്ടു കൊടുക്കുതാത്തതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ തനിക്കതിലുമേറെ എത്രതന്നെ ഭാരപ്പെട്ട ജോലിത്തിരക്കുകളുണ്ടെങ്കിലും ഇതഗണ്യകോടിയിൽ തള്ളിക്കൂടതാനും താൻ ഭരിക്കുന്ന കുടുംബത്തിലെ ഓരോ അംഗത്തിനും സദാ ആനന്ദവും ഉന്മേഷവും ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം വീടു് എപ്പോഴും ശുചീകരവും സുന്ദരവുമാക്കി സൂക്ഷിക്കേണ്ട കടമ വീട്ടന്തയുടെ മാത്രമാണ്.

ഗൃഹസജ്ജീകരണം സുന്ദരമാവണ്ണം നിവൃത്തിക്കുന്നതിൽ കുറെയെല്ലാം കലാബോധവും, കർമ്മകശലതയും ആവശ്യമാണ്. അല്ലാതെ അലങ്കാരസാമഗ്രികൾക്കു വാരിക്കോരി പണം ചെലവഴിച്ചുതുകൊണ്ടോ, നീ കാട്ടിയതുപോലെ കണ്ടുമാനം ഫണ്ണിച്ചർ സാമാനങ്ങൾ അമ്പാരമടക്കിയതുകൊണ്ടോ പ്രത്യേകിച്ചു് പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. ഗൃഹസജ്ജീകരണം കഴിയുന്നതും ചുരുങ്ങിയ തോതിൽ സാധിക്കണമെന്നതായിരിക്കണം. ആ വിഷയത്തിൽ ഗൃഹനായികയുടെ ഒന്നാമത്തെ ഉന്നം രണ്ടാമതായി അനാവശ്യമായി ഒരു സാധനംപോലും എറിയേയും വലിച്ചിടാതെ കഴി

യ്ക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. ആവശ്യത്തിലേറെ കസേരകളും മേശകളും വലിച്ചിടുന്നതുകൊണ്ട് പറയത്തക്ക സൗകര്യമോ, സൗന്ദര്യമോ ലഭിക്കുക പ്രയാസമാണ്. വീട്ടിൽ കാരോ വസ്തുവും കരുക്കിവച്ചിരിയ്ക്കുന്നത് കണ്ണിന്നിമ്പവും ഹൃദയത്തിന്നാഹ്ലാദവും, ഉളവാകത്തക്കവണ്ണമായിരിക്കണം. വീട്ടുസാമഗ്രികളോരോന്നും എല്ലാ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ എളുപ്പത്തിൽ എടുത്തുപയോഗിക്കുന്നതിനു് പാകത്തിലും കൗതുകകരമാവണ്ണവും വ്യവസ്ഥീകരിച്ചുവെച്ചിരിക്കണം. അല്ലാതെ ഒരടുക്കും ചിത്രയുമില്ലാതെ സാമാനങ്ങൾ വലിച്ചിടുന്നത് കാഴ്ചക്ക് അസുഖമുളവാക്കുമെന്നുതന്നെയല്ല, അതുകൊണ്ടു വളരെയേറെ അസൗകര്യങ്ങളുണ്ടുതാനും. ഏതോ അടിയന്തിരാവശ്യത്തിനായി എന്തെങ്കിലും അത്യാവശ്യസാധനം ശ്രതിപ്പെട്ടനേപചിക്കുകയാവും. അങ്ങിനെ സാധനങ്ങൾ തിരഞ്ഞു തിരഞ്ഞു് പലപ്പോഴും ഒന്നോ രണ്ടോ മണിക്കൂറുകൾ വെറുതെ നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ചിലപ്പോൾ സമയനഷ്ടം മാത്രമല്ല, ആവശ്യം ഉടനെ നിവർത്തിക്കപ്പെടാത്തതാൽ വേറെ നാശനഷ്ടങ്ങൾ നേരിട്ടെന്നും വന്നേക്കാം.

ഇന്നിന്ന സാമാനങ്ങൾ ഇന്നിന്ന ദിക്കിൽ വെയ്ക്കുക എന്ന ചിട്ട പാലിക്കാത്ത കാരണം പലപ്പോഴും കുടുംബിനികൾ അനേകവിധങ്ങളായ സമയനഷ്ടത്തിനും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കും കണക്കില്ലാത്ത ചെലവുകളിരിക്കുകൾക്കുമിടയിൽ ഇന്ന സാധനം ഇന്ന ദിക്കിൽ വെച്ചു എന്നവക്കൊട്ടോക്കാനും കഴിയില്ല. എന്നിട്ടോ, വീട്ടിലുള്ളതു വേലക്കാരുടേയും, കുട്ടികളുടേയും, കുടുംബാംഗങ്ങളുടേയും നേക്കു് ശകാരവണ്ണം. നിന്റെ രാവിലത്തെ ആ വെപ്രാളം ഞാനില്ലാഴും കാക്കുകയാണ്. കുട്ടികൾക്കു് സ്ത്രീകളിൽ പോകേണ്ട തിരക്കു്. തേന്താവ് കാഫീസിൽ പോകാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. റിസ്ക് വെച്ചു് തിരഞ്ഞു തിരഞ്ഞു് ഒരുവിധം കിട്ടി. ഇന്നലെ അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്നെല്ലിച്ച ഒരോഫീസ് കടലാസ് തിരഞ്ഞു തിരഞ്ഞു കാണാനില്ല. അദ്ദേഹത്തിനാണെങ്കിൽ സമയം വൈകുന്നു. കു

ട്ടികൾ അവരുടെ ഉടുപ്പുകൾ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റൊരു വശത്തു നിന്നുവരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും കൊച്ചുമാൻ പാലിനു വൈകി കരച്ചിൽ തുടങ്ങി. മുലക്കുപ്പി എവിടെവെച്ചു എന്നു വേലക്കാരിയോട് അന്വേഷിച്ചിട്ടുവേണം. ഇപ്പോൾത്തു വേലക്കാരൻ അടുക്കളയിൽനിന്നു വിളിച്ചാക്കുന്നു. കരിസ്സാമാനങ്ങൾ എവിടെയാണുള്ളതെന്നറിയാനാണ്. ഒരേ ഒരു നിമിഷത്തിലാണിതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത്. എല്ലാ മൂടി നിന്നെ ഭൂത്ത് പിടിപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്കതിലേറെയൊന്നും അതുതമില്ല. പക്ഷേ, ഒന്നുമാത്രം; ഈ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കെല്ലാം നൂറു ശതമാനവും കുറയ്ക്കുന്നതിന്നിമാത്രമാണ്. ഭാരോത്തരങ്ങളേയും സാമഗ്രികൾ ഇന്നിന്നദിക്കുകളിൽ വെയ്ക്കുക എന്ന ഒരു ചിട്ട വെച്ചിരുന്നാൽ ആവശ്യം വരുമ്പോൾ അവരവർ തന്നെ സ്വയം എടുത്തുകൊള്ളുമല്ലോ! അതുകൊണ്ട് അവർക്കുപകരണങ്ങൾ ആവശ്യത്തിനു ലഭിക്കുകയും അനേകമയം നിനക്കീ അലട്ടുകളിൽനിന്നു രക്ഷകിട്ടുകയും ചെയ്യും.

ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ അമ്മിണിയെ കാക്കുകയാണ്. അമ്മിണിയെ നിനക്കോർമ്മയില്ലേ അല്ലെങ്കിൽ എങ്ങിനെ മറക്കാനാണ് അല്ലേ? കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾതന്നെ വെടിപ്പും ചിട്ടയും അവളുടെ ഉടുപ്പിറപ്പുകളായിരുന്നു. ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നും താൽമാറാവി കിടക്കുന്നത് അവൾക്കു കണ്ടുകൂടാ. നാം മൂന്നുപേരും ഒരേ ഒരു ബഞ്ചിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, എന്റേയും നിന്റേയും അസാധാരണപ്പറ്റി എത്രതവണ അവൾ ആവലാതിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്! എപ്പോഴും നമ്മുടെ പുസ്തകങ്ങൾ ഒരുക്കിവെക്കൽ അവളുടെ തൊഴിലായിരുന്നു. ഒരു ഗുഹനായികയുടെ കർത്തവ്യബോധംകൂടി ചേർന്നപ്പോൾ അവളുടെ ഈ ശുചിത്വബോധം കുറേക്കൂടി ആകർഷകമായിരിക്കുന്നു. ആ അടുക്കും ചിട്ടയും ജീവിതത്തെയാകെ മനോഹരമാക്കുന്നു. ആ കുടുംബത്തെയാകെ അതടുക്കും ചിട്ടയുമുള്ളതായി സൂക്ഷിക്കുന്നു.

മാസത്തിൽ കഷ്ടി നൂറുറപ്പികമാത്രം വരുമാനമുള്ള ഒരു ഭി
യ ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ് അവളുടെ ഭർത്താവ്. ആ ചെറു കുടുംബ
ത്തിനു കഷ്ടിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ മാത്രം സൗകര്യമുള്ള ഒരു
കൊച്ചുവീടാണവരുടേത്. എന്നിട്ടും അതിന്റെ സജ്ജീകരണം
എത്ര എളിയമട്ടിൽ എത്ര ഭംഗിയാംപണം അവൾ സാധിച്ചിരി
ക്കുന്നു! ഒരു ചെറിയ വട്ടമേശ, രണ്ടിരുപ്പുകസേരകൾ, ഒരു മാരു
കസേര, ഒരു സെറി ഇത്രയുമാണ് പൂർവ്വത്തുള്ള സാമഗ്രികൾ
പക്ഷേ, അവ എപ്പോഴും വൃത്തിയായും ഭംഗിയായും സൂക്ഷിക്കുന്ന
തിൽ അവൾ അതീവതല്പരയായിക്കണ്ടു. അല്പവും അഴുക്ക് പുര
ളാത്തതും ഏറ്റവും അഴുകുവയുമായ ആ കുപ്പികളും, മേശവി
രിയും, കട്ടനുകളുമെല്ലാം അവളുടെ തുണൽപ്പാടവത്തിന്റേയും ക
ലാചാതുരിയുടേയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. അവളുടെ സൗന്ദര്യ
ബോധത്തിന്റെ പ്രതീകമെന്നോണം, ആ മേശപ്പുറത്തുള്ള പ്ലവർ
വാസിലെ പൂക്കൾ എപ്പോഴും വാടാതെ പുതുമയാർന്നിരിക്കുന്നതാ
യിക്കാണാം മഹാത്മജിയുടെ ഒരു മന്ദാവാപടവും ക്രൂശിതനായ
ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു മനോഹര പ്രതിമയും, ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കി
ന്റേതായ ഒരു ഭൂപടവും, ഒരു മാതൃഭൂമി കലണ്ടറും ആ ചുവരുക
ളെ അലങ്കരിക്കുന്നു.

അകത്തോട്ടു കടന്നാൽ ഒരു കൊച്ചുതളവും, അതിന്റെ ഇരു
വശത്തുമായി കാരോ മുറികളുമുണ്ട്. ഈ തളം അവരുടെ സ്വീക
രണമുറിയാണ്. തളത്തിന്റെ ഇരുകോണുകളിലുമായി കാരോ
ചെറിയ ചിലലമാരികളും, അവയിൽ ഒന്നിനോടുതൊട്ട് ഒരു
ടീപ്പോയും കുഞ്ഞിക്കുസേരയും, മറേറതിനോടുതൊട്ട് ഒരു തൊ
ട്ടിലും കിടപ്പുണ്ട്. ആദ്യം പറഞ്ഞ സെററ് സ്ത്രീയിൽപ്പോകുന്ന
അവളുടെ അഞ്ചുവയസ്സുള്ള കൊച്ചുമകന്റെതാണ്. അലമാരിൽ
അവന്റെ ഭംഗിയുള്ള കൊച്ചുപ്പകളും കളിക്കോപ്പകളും.

ചിത്രങ്ങളും പുസ്തകവും സ്ത്രീയിററുമെല്ലാം ഒരു കാഴ്ചവസ്തുവെ
ന്നോണം മനോഹരമാംപണം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയെ

ല്ലാം ആവാശ്യമുള്ളപ്പോൾ ഇഷ്ടംപോലെ എടുത്തുപയോഗിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അവനുണ്ട്. അതുകൊണ്ടവൻ ഒരിക്കലും വാശിപിടിക്കുകയോ, അന്തയെ അലട്ടുകയോ ചെയ്യാറില്ല. തന്റെ സാധനങ്ങൾ ധൂത്തിയായും ഭംഗിയായും, കേടവരാതെയും സൂക്ഷിക്കാൻ അവനറിയാംതാനും. രണ്ടാമത്തേത് ഒന്നരവയസ്സ് പ്രായമുള്ള, അവളുടെ കൊച്ചുമകളുടെ സാമഗ്രികൾ സൂക്ഷിക്കുന്നിടമാണ്. ആ കൊച്ചുലമാരയിൽ അവളുടെ കിണരുപ്പകളും കളിക്കോപ്പകളും, ഭക്ഷണസാമഗ്രികളും സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി, തളത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലായി ഒരു റട്ടമേശയും രണ്ടോ മൂന്നോ കന്നേരകളും ഒരു സെറിയും കിടപ്പുണ്ട്. മേശപ്പുറത്ത് ഒന്നരണ്ട് ദിനപത്രങ്ങളും ചില മാസികകളും ഭംഗിയിൽ ഒതുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രവേശനദാർത്തിന്റെ വലത്തുവശത്തായി അവളുടെ തൂണൽമിഷ്യനും മറ്റു സാമഗ്രികളുമാണ്. ഇടതുവശത്ത് ഒരു ഷെൽഫിൽ പ്രസിദ്ധിപെട്ട മലയാളപുസ്തകങ്ങളടക്കം ചില വിശേഷാൽരസഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഭംഗിയായും ക്രമീകൃതമായും ഒതുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉവയെല്ലാം അവളുടെ വിശ്രമവേളയിലെ ക്ഷങ്ങൾമാരാണ്. ഇരുവരത്തുമുള്ള ചുമരുകളിൽ ഒന്നിനോടുമേ ത്ത് ഒരു കട്ടിലും, മററതിനോടൊപ്പം ഒരു കട്ടിലും കിടപ്പുണ്ട്. അങ്ങിനെ, ആരേങ്കിലും അതിഥികളായുള്ളപ്പോൾ രാത്രിനമയങ്ങളിൽ അവരുടെ കിടപ്പുമുറിയായിക്കൂടി ഉപയോഗിക്കാൻ പാകത്തിലാണ് ഇതിന്റെ സജ്ജീകരണം. അവരുടെ മെറകുടുംബത്തിനുമത്രം കയ്യിച്ചു പെരുമാറാവുന്ന ആ കൊച്ചുവേനത്തെ ഉത്രയും വിദഗ്ദ്ധമായി പാകപ്പെടുത്തിയ ആ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെല്ലാത്തെ അഭിനന്ദിക്കാതിരിക്കാൻ വയ്യ.

തളത്തിന്റെ ഇരുവശത്തുമായിക്കാണുന്ന മുറികളിൽ ഒന്ന് അവരുടെ കിടപ്പുമുറിയും മററത് ഓഫീസ് ആണ്. ഓഫീസ് മുറിയുടെതന്നെ ഒരറ്റം കട്ടനിട്ട് മറിച്ച് അവൾ സ്വന്തം പുജാ മുറിയായുപയോഗിക്കുന്നു.

ഒരു സ്റ്റോർ റൂം, ഉൾത്തളം, അടുക്കള, ഇത്രയുമാണ് ഇനിയും ആ വീട്ടിലുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ. പണ്ടത്തെപ്പോലെത്തന്നെ പുത്തൻപരിഷ്കാരങ്ങളിൽ വലിയ ഭൂമൊന്നുമുള്ളവളല്ല അവളിനും പക്ഷേ, തനിക്കു നല്ലതല്ലെന്നു തോന്നിയതെന്തും ആരുടെ കൈയിൽനിന്നും സ്വീകരിക്കാൻ അവൾ സദാ സന്നദ്ധയാണ്. തികച്ചും പരിഷ്കൃതമട്ടിലും, എന്നാലെളിയ തോതിലും സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടവയാണ് അവളുടെ ഉൾത്തളവും അടുക്കളയും. നിലത്തു് സ്ഥലം ഒരുങ്ങിക്കിട്ടുവാനും, സൗകര്യംപോലെ നിന്നോ ഇന്നോ വേലയെടുക്കുവാനും ഉൾത്തളവും അടുക്കളയേയും കുടുംബനികളെ അത്യന്തം സഹായിക്കുമെന്ന് അവൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഞാനോടുകൂടെയാണ്, അവളുടെ ആ വെടിപ്പും ചിട്ടയും നിന്നെപ്പോലുള്ള പരിഷ്കൃതകളായ കുടുംബ നികൾ മാത്രം കയാക്കിയെങ്കിൽ!

ഒരു കാര്യംകൂടി ഗുഹസജ്ജീകരണം വൃത്തിയിലും ചിട്ടയിലും സാധിക്കാൻ ഗുഹനായിക മാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടായില്ല. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളും അനുസരണബുദ്ധിയും ഈ വിഷയത്തിൽ വീട്ടമ്മക്കത്യാവശ്യമാണ്. വീട്ടിലെ ഓരോ സാമഗ്രികളും വൃത്തിയായും ഭംഗിയായും സൂക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എല്ലാ കുടുംബാംഗങ്ങളും സദാ തല്പരരായിരിക്കണം. തങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനെടുത്ത സാമഗ്രികൾ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞാൽ, അതാതിടത്തുതന്നെ വെക്കുവാനും വീട്ടുസാമഗ്രികൾ അഴുക്കു് പൂർത്തായും, അങ്ങിങ്ങു വലിച്ചിടാതെയും സൂക്ഷിക്കുവാനും അവർ സദാ ശ്രദ്ധിച്ചേ മതിയാവൂ!

10 സാരി

ലോകത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കലാത്മകമായ
വസ്ത്രധാരണരീതി.

പ്രിയപ്പെട്ട രാമ,

നിന്റെ ഞ്ഞിൽ അപ്രാസംഗികമായിത്തന്നെ കേരളസൂര്യന്റെ ഹൈന്ദവരൂപത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുക. കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്കുപോലും സാരിയിലുള്ള കമ്പം കുറഞ്ഞുവരികയാണിന്ന്. കേരളീയരായിട്ടും മേൽമുണ്ടും ധരിക്കുന്നത് അവർ ഒരു ഹാഷനാക്കിയിരിക്കുന്നു.

എന്റെ ഹിതമാണ് നിനക്കറിയാതെകിട്ടി, മലയാളി മട്ടിലുള്ള അനവധി വസ്ത്രധാരണരീതിയെപ്പറ്റിയൊന്നും മനസ്സിലാക്കരുത്. പരിപാവനതയ്ക്കായിത്തന്നെ ഒരു സാധാരണ മനോഭാവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അത് കരുതി ആരീതിതന്നെ നല്ലതായിരിക്കുകയാണ് നമ്മുടെ, സാരി കേരളക്കരയിൽ നിന്നും രീതി കടന്നു കിട്ടി. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് അറിയാമെന്ന് എനിക്കറിയാമെന്ന്.

എന്താണെന്നല്ലേ? ഈ പ്രാദേശികരായല്ലോ! അത് നല്ലതാണ് — ഒരറിവ് വന്നതും. ഉത്തരവ് വന്നിട്ടുള്ളതും സാധാരണയായ വസ്ത്രധാരണരീതിയാണ് സാരിയുടേത്. അതുകൊണ്ട് കർമ്മരായും, ലഭ്യതയ്ക്കും, നല്ലതായതും മറ്റും പലതരത്തിലും എല്ലാമേലും പ്രതികരണം.

ഏതു കാലാമുതലാണ് ഭാരതസ്രീകൾ സാരിയുടുത്ത് തുടങ്ങിയതെന്നു നിണ്ണയിക്കുകവയ്ക്ക. നമ്മുടെ ഏറ്റവും പുരാതനമായ കലാമാതൃകകളിൽ; അജന്തയിലേയും മറ്റും ഭിത്തിചിത്രങ്ങളിൽപോലും സ്രീകളുടെ വസ്ത്രധാരണരീതിയിൽ സാരിയുടെ മാതൃക അനുവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, പരുത്തിവസ്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയ അന്നമുതൽക്കുതന്നെ സാരിയും നടപ്പിലായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.

ഇന്ത്യൻ സ്രീകളുടെ തികഞ്ഞ കലാമണ്ഡലത്തെയും കവിഞ്ഞ സൗന്ദര്യബോധവുമായിരിക്കണം സാരിനിർമ്മാണത്തിനും സാരിയുടുപ്പുമാതൃകക്കും ജന്മംകൊടുത്തത്. ഭാരതസ്രീകളുടെ കലാവിരുതാൻ കരാംഗുലികളാൽ നെയ്യുണ്ടാക്കപ്പെട്ട നേർത്താൻ പട്ടുചേലുകളും അവയിലെ വിരൂപ്പണികളും പണ്ടുകാലത്തു വിദേശീയരുടെപ്പോലും പ്രശംസക്കു പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. പിന്നീട്, വ്യവസായശാലകളുടേയും മില്ലുകളുടേയും മറ്റും പേലിയേറാമായി. ജീവിതം കൂടുതൽകൂടുതൽ ചൂടുള്ളതും തിരക്കുപിടിച്ചതുമായിത്തുടങ്ങി. ജീവിക്കാനുള്ള ആ ഓമ്പലിന്റെ ചൂടിൽ സ്രീകളുടെ കലാവാസനക്കും അല്ലാലും വാട്ടം തട്ടത്തുടങ്ങി. പക്ഷേ, അപ്പൂർവ്വമായെങ്കിലും ഇന്നും കാശ്മീരിപെണ്ണങ്ങളുടേയും മറ്റും കരവിരുതിലൂടെ കലാഭംഗിയാൻ വസ്ത്രങ്ങൾ നെയ്തിറങ്ങുന്നുണ്ട്. മില്ലുകളുടേയും വ്യവസായശാലകളുടേയും വലുതവനോടൊപ്പം സാരിനിർമ്മാണത്തിലും നിത്യനൂതനങ്ങളായ മാതൃകകൾ ഏറിയേറിവരികയാണ്.

സാരി ഭാരതസ്രീകളുടെ സാച്ചുതികമായ വസ്ത്രധാരണരീതിയാണെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ! പക്ഷേ, അതിൽനിന്നു വിവിധരീതികളും അനുവർത്തിച്ചുപോരുന്നതായിക്കാണാം. ബകാളി സ്രീകളുടെ സാരിയുടുപ്പ്, ഗുജറാത്തിപ്പെണ്ണങ്ങളുടെ പാർസിയുടുപ്പ്, മദ്രാസികളുടെ ചേലയുടുപ്പ് അങ്ങിനെ പലതും പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസവും, ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളും. വിവിധ ദേശങ്ങളുമായുള്ള

ബന്ധത്തിന്നു മുറക്കുകൂട്ടിയതോടുകൂടി വസുധാണരീതിയിലും പൊതുവായൊരു മാതൃക അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട അഭ്യസ്തവിദ്യകളായ എല്ലാ പരിഷ്കൃതവനിതകളും സാരിയുടുപ്പ് സാമ്പത്തികമാക്കി.

ഇന്ന്, ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും കലാത്തകമായ വസുധാണരീതി എന്ന പ്രശംസക്കു സാരി പാത്രീഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. യൂറോപ്യൻവനിതകൾപോലും അതിന്റെ കലീനതയേയും കലാത്തകതയേയും തലകുലുക്കി സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലോ!

സാരികൾ വിവിധ നിറത്തിലും വിവിധ മാതൃകയിലും നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന പതിവ് പണ്ടുകാലംമുതലേയുണ്ട്. പക്ഷേ, ചില നിറങ്ങളെ ചില പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളുടെ പ്രതീകമായി സങ്കല്പിക്കുകയും; ഇന്നയിന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇന്നയിന്ന നിറത്തിലുള്ള ചേലകൾ ഉടുക്കണമെന്ന് അവർ ഒരു നിബ്ബന്ധമാംഗീകരിച്ചുപോന്നിരുന്നു. വെള്ള, ഭക്തിയുടേയും സാത്വികതയുടേയും പ്രതീകമാണ്. തന്മൂലം വിധവകൾക്കും, ചില പ്രത്യേക കർമ്മാന്താരങ്ങൾക്കും വെള്ളവസ്ത്രമാണ് വിധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇളംതുടപ്പ് രാഗാർദ്രതയേയും കാമകുതപത്തേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നീല നിറായുടേയും നൈഷ്ഠ്യത്തിന്റേയും ലക്ഷണമാണ്. പച്ച സമൃദ്ധിയേയും സന്തോഷത്തേയും ദ്രോശിപ്പിക്കുന്നു. മഞ്ഞ മംഗളകാരിതയുടേയും സാത്വികതയുടേയും വാശാനമാണ്. കറുപ്പ് ദുഃഖസൂചകമായി കണക്കാക്കുന്ന പതിവ് നാം വിദേശീയരിൽനിന്നു പഠിച്ചതാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഭാരതീയർ കറുപ്പിനെ ക്രൂരതയുടേയും അജ്ഞാനത്തിന്റേയും ചിഹ്നമായാണ് കണക്കാക്കിവന്നത്. അവർ വിദേശീയരോളംതന്നെ കറുപ്പിനെ വെറുത്തില്ല. ശക്തിയും ധൈര്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രത്യേകഗുണം കറുപ്പിനുണ്ടത്രെ.

സാരിയുടെ നിറം ഇന്നതിനേക്കാൾ ഇന്നത് മെച്ചപ്പെട്ടതെന്നോ, ഇന്നു ഡിസൈനിനേക്കാൾ ഇന്നു ഡിസൈനാണ് നല്ല

തെന്നോ നിണ്ണയിക്കുകവയ്യ ശരീരത്തിന്റെ നിറം, പ്രകൃതി, സമയകാലങ്ങൾ എന്നിവനോക്കി തങ്ങൾക്കനുരൂപമായ വസ്ത്രങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലാണ് അതിന്റെ സൗന്ദര്യം മുഴുവൻ കൂടിക്കൊള്ളുന്നത് കറുത്ത നിറമുള്ളൊരു സ്ത്രീക്ക് കടുംകളരിലുള്ള സാരികൾ ഒരിക്കലും ഭംഗിയുണ്ടാക്കില്ല. നല്ല വെള്ളനിറം അവർക്കു ററവും സൗന്ദര്യവർദ്ധകമായിരിക്കും ഇളംകളരിലുള്ളവയും കൊള്ളാം. വെളുത്തനിറത്തിലുള്ളവക്ക് മിക്കവാറും എല്ലാ നിറങ്ങളും യോജിപ്പുള്ളവയായിരിക്കും. ഇരുനിറമുള്ളവക്ക് മഞ്ഞയും കറുത്തു കളറും ഏററവും ഭംഗിയുണ്ടാക്കും. സ്വപ്നവസ്ത്രമുള്ളൊരു സ്ത്രീയുടെ മെയിന്ത് നല്ല തുടുപ്പുവസ്ത്രം പ്രത്യേക ചന്തമുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. പനിനീർപ്പൂവിന്റെ നിറമുള്ള ശരീരത്തിന് കടുംപച്ചയും ഊതവസ്ത്രവും കൂടുതൽ യോജിപ്പുള്ളതായിത്തോന്നാം. തടിച്ച ശരീരപ്രകൃതിയുള്ളവക്ക് വലിയ വലിയ പുളികളും ഡിസൈനുകളും ഉള്ള സാരികൾ നന്നായിരിക്കുകയില്ല. അതുപോലെതന്നെ നീളം കൂടിയ സ്ത്രീക്ക് വീതികൂടിയ ബോഡർ നന്നായിരിക്കും കുറിയവക്ക് വക്കത്തു വീതിക്കുറഞ്ഞ ബോഡർ ധാരാളം മുത്താണിയുള്ളതായിരിക്കും യോജിക്കുക.

സമയകാലങ്ങൾകൂടി നോക്കിവേണം സാരിയുടെ നിറം നിണ്ണയിക്കുവാൻ. പകൽ ഏററവും ചന്തമുള്ളതായിത്തോന്നിയ അതേ സാരിതന്നെ രാത്രി ഉടുത്തുകാണുമ്പോൾ ഏററവും ആഭാസകരമായിത്തോന്നാം. പകൽ പ്രകാശമുള്ളതായിത്തോന്നുന്ന പല നിറങ്ങളും രാത്രിയിൽ ഭംഗിയുണ്ടാക്കില്ല. കടുംകളരിലുള്ള സാരികൾ കഴിയുന്നതും രാത്രികാലങ്ങളിൽ വെളുത്തുണ്ടാകണം. നീല, വൈലറു്, കറുപ്പു്, എന്നീ ഇരുണ്ട നിറങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും, പച്ച, മഞ്ഞ, കറുത്തു്, ഗോരംഡൻകളർ എന്നിവക്കാണ് രാത്രിയിൽ മോടികൂടുക. കൂടാതെ, വെള്ളയും മററിലുംകളറുകളും കൊള്ളാം.

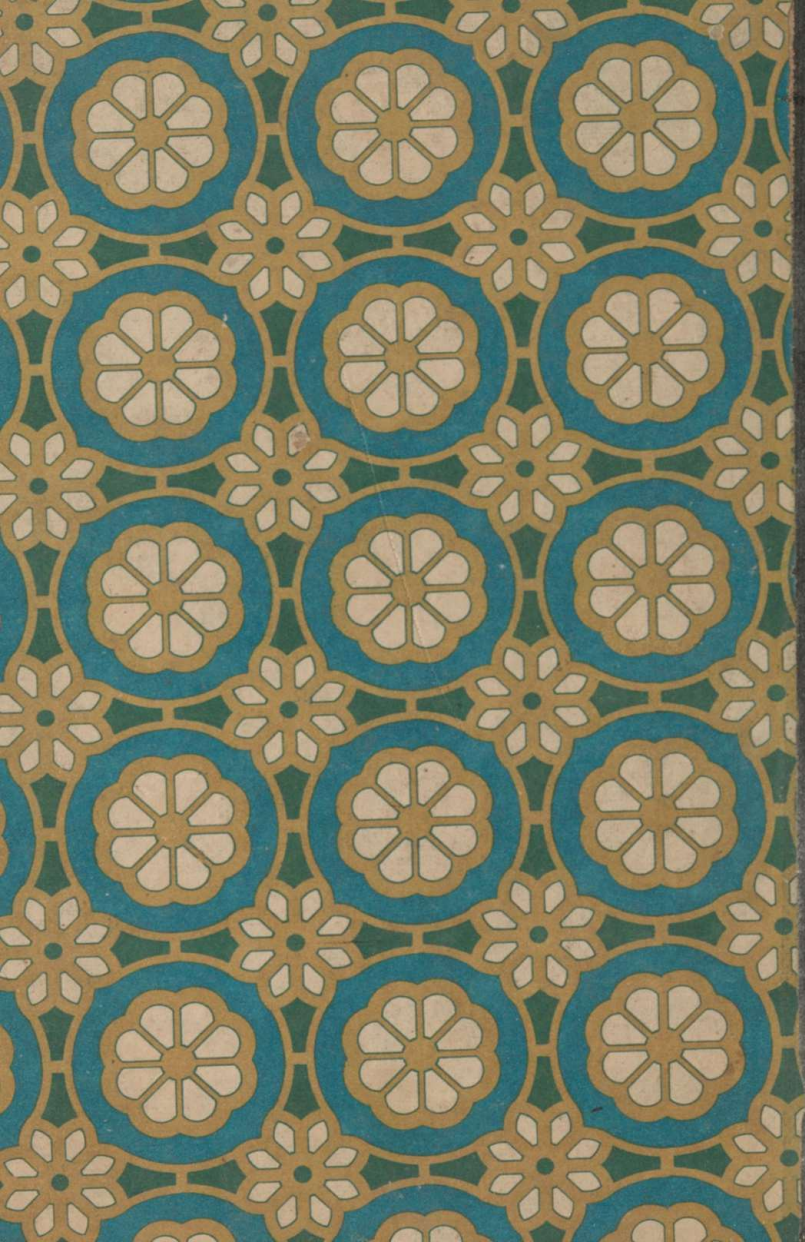
സാരിയുടെ കളർ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട മറ്റൊരു വശ്യസംഗതിയാണ്, ജാക്കറിന്റേയും സാരിയുടേയും കളറുകൾ തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നില്ലേയെന്നത്. അതില്ലാത്ത പക്ഷം, എത്രതന്നെ ഭംഗിയുള്ള നിറമായാൽകൂടി, രണ്ടിന്റേയും ചന്ദം തീരെ പൊയ്പ്പോകും. വെള്ളസാരിക്കു മിക്കവാറും ഏതു കളരിലുള്ള ജാക്കറും യോജിക്കും. പക്ഷേ, കറുപ്പോ മറ്റേതെങ്കിലും കടുംനിറമോ കൂടുതൽ ഭംഗിയുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. ഒരിളംനീലക്കളരിലുള്ള സാരിയും ഇളംതുടുപ്പുനിറത്തിലുള്ള ഒരു ജാക്കറും ധർമ്മമുണ്ടല്ല. ഒരു തെളിഞ്ഞ സസ്യപ്രകാശംപോലെ മധുര ദശാമായിരിക്കും നീ ആ വേഷത്തിൽ. ഗോഡൻകളരിലുള്ളൊരു സാരിയ്ക്കു കടും കാരഞ്ചുനിറത്തിലുള്ളൊരു ജാക്കറും, അതുപോലെ തന്നെ സാരി കാരഞ്ചുനിറമാണെങ്കിൽ ജാക്കറിനു നല്ല ക്ഷീരപ്പുറം ചന്ദം കൂടുന്നവയാണ്. കടും പച്ചക്കളരിലുള്ളൊരു സാരിയും വാടാമല്ലിക്കളരിലുള്ളൊരു ജാക്കറും അത്യധികം യോജിക്കും. സാരിയുടെ മുത്താണിയുടേയും, ബോഡറിന്റേയും നിറം നോക്കി ജാക്കറിന്റെ കളർ നിർണ്ണയിക്കുന്നതാണ് ഇന്നത്തെ ഫാഷൻ. അതു കാഴ്ചക്ക് ചന്ദമുണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നും, പക്ഷേ, സാരിയുടെ കളറിനോട് യോജിക്കുന്നതല്ല ബോഡറിന്റെ കളറെങ്കിൽ അതാഭാസമാവാനും ഇടയുണ്ട്. അപ്പോൾ സാരി തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ബോഡറിന്റെ കളർ അതിന്നനുസരണമെന്നോ എന്നു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

ഏതായാലും വസ്ത്രധാരണവിഷയത്തിൽ സ്ത്രീകൾ കുറെയെപ്പോൾ കലാത്മകതയും സൗന്ദര്യബോധവും ദീക്ഷിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്, പക്ഷേ, അതിന്നായിത്തന്നെ പണം ചെലവഴിക്കുക ആ ബലഭ്രമംതന്നെ ജന്മാവകാശമായി സൂക്ഷിക്കുക—അതൊരിക്കലും ക്ഷണവുമല്ലതന്നെ! മുരുങ്ങിയ തുക ചിലവഴിച്ചു വേണം ഭാഗ്യവാൻകളെ കൗശലവും കലാബോധവുമാണ് ഉണ്ടായിരി

ക്കേണ്ടതു്. അല്ലെങ്കിൽ, വിലപ്പിടിച്ച സാരിയും ജാക്കറ്റ്
വേഷത്തിന്നു ഭംഗി കൂട്ടും എന്ന ധാരണയെന്നെ തെറ്റല്ലേ?

അപ്പോൾ സാരിയെ പിൻതള്ളുകയല്ല, പ്രത്യേക രീതിയിൽ
ത്തിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും കലാത്മകമായ വസ്ത്രധാരണരീതി
നിലയിൽ അതിതന്നെ അംഗീകരിക്കുകയും കൂടുതൽ ആദരിക്കു
മാണു് നാം വേണ്ടതു്.

Indic Digital Archive Foundation

gpura.org

